OLDEST POLISH NEWSPAPER IN THE UNITED STATES.

—THE WEEKLY—

GAZETA POLSKA

(GAZETA POLSKA W CHICAGO.)

APPEARING EVERY THURSDAY.

Established 1873. Subscription only Two Dollars per year.

Represents the interests of nearly 1,000,000 Poles residing throughout the UNITED STATES & CANADA.

Rates of advertising:

One line once..... 50c.
One inch once..... $2.00

SUBSEQUENTLY HALF THE PRICE.

One inch one year { First page..... $4.00 / Second and third page..... 25.00 / Fourth page..... 20.00

The "Gazeta Polska," read in all the States and Territories of the Union, in Canada, Mexico, Brazil, Chile, Peru, in France, Great Britain, Germany, Austria, Serbia, Danubian Principalities, Turkey, in Asia, Africa & Australia and in all the provinces of ancient Poland, is a really first-class advertising medium.

All communications ought to be addressed:

W. DYNIEWICZ, 532 Noble Street, Chicago, Ill.

The printing Office of "Gazeta Polska" executes the cheapest, promptest and most correct printing in the Polish language.
Job printing in all modern languages neatly executed.

GAZETA POLSKA CHICAGO

PISMO LUDOWE DLA POLONII W AMERYCE.

NAJSTARSZE CZASOPISMO POLSKIE W STANACH ZJEDNOCZONYCH.

GAZETA POLSKA W CHICAGO.

Wychodzi co czwartek każdego tygodnia.

Prenumerata wynosi rocznie:

W Stanach Zjednoczonych i Canadzie..... $2.00
W Europie, Azyi, Meksyku, Ameryce Południowej, Afryce i Australii..... 3.00

Cena inseratów dla Polaków wynosi:

Od wiersza drobnego druku na raz jeden..... 5 c.
Od cala..... $1.00

Rocznie od cala { Następnie połowę, na pierwszej stronicy $90.00 / na drugiej i trzeciej stronicy $10.00 / na czwartej stronicy $15.00

Dla obcych cena podwojona.

POSZUKIWANIA krowanych lub znajomych nie wynoszące cale druku na raz jeden 50 centów, następnie połowę.

POSZUKIWANIA na raz jeden jak i ogłoszenia o zmianie mieszkania lub założenia jakiego przedsiębiorstwa dla abonentów naprzód płatnych, bezpłatnie.

Pieniądze winne być przesyłane przez P. O. Money Order, Express, lub w liście registrowanym.

Egzemplarzy nie zwracają się.

Wszelkie listy, korespondencye i pieniądze winne być adresowane:

W. Dyniewicz, 532 Noble Street, Chicago, Ill.

W drukarni "Gazety Polskiej" wykonuje się wszelkie roboty, tyczące się w zakres drukarski, po najtańszej cenie.

No. 50. Chicago, Illinois, Czwartek 14-go Grudnia, 1893 roku. Rok 21.

ENTERED AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILLINOIS, AS SECOND-CLASS MATTER.

PREMIE

— czyli —

PODARUNKI

dla dobrych Abonentów

"GAZETY POLSKIEJ"

którzy opłacą Gazetę na cały 1894 rok to jest do 1 Stycznia 1895 roku.

Ci panowie abonenci, którzy opłacą „Gazetę Polską" na cały rok przyszły aż do 1-go Stycznia 1895, mają prawo wybrać sobie w premii czyli w podarunku za **jednego dolara** wartości książek tak z powieściowych i historycznych jak i do nabożeństwa.

Jeżeli która książka wynosi więcej niż $1.00, jak naprzykład „Zbiór Pieśni Nabożnych", które to dziełko kosztuje $2.25, to abonent odciąga sobie jednego dolara premii od tej ceny a resztę $1.25 przyśle z prenumeratą.

Tak samo jest ze Słownikiem Polsko-Angielskim i Angielsko-Polskim, który kosztuje 4 dolary. Abonenci, którzy opłacą Gazetę na cały rok z góry, płacą za ten słownik tylko 3 dolary, bo $1.00 liczy się premia. Tym sposobem Gazeta $2.00 a Słownik $3.00, uczyni razem 5 dolarów.

Cena dzieła „Tysiąc nocy i Jedna" jest $3.50 w ślabej oprawie, po $4.75 w mocnej. Od ceny odchodzi jeden dolar premii i abonenci dopłacą $2.50 lub $3.75. Abonenci mają prawo wybierać sobie książki tak własnego druku, jak i sprowadzane z Europy.

Ktoby nie miał w domu 1go rocznika „Tygodnika" a życzy sobie go mieć, może go odebrać w premii za dopłaceniem 85c. za oprawę tegoż „Tygodnika". Ten pierwszy rocznik Tygodnika wysyłamy Expresem. Ktoty z abonentów chciałby, aby przesyłkę my sami tu opłacili, niechaj do tych pieniędzy dołączy 40c. za przesyłkę pocztową. Razem Gazeta na rok, 1-szy rocznik Tygodnika z przesyłką uczynią $3.25, bez opłacenia przesyłki $2.85. Odbierający expresem sam przesyłkę opłaca.—Innych roczników nie odstępujemy za zapłaceniem oprawy. Od ceny następnych roczników (II, IIIgo, IVgo, Vgo i VIgo) odchodzi jeden dolar premii.

Do premii mają prawo tak nowi jak i starzy abonenci.

„Gazeta Polska" na rok wynosi tylko **DWA DOLARY;** od 1 Grudnia 1893 do 1go Stycznia 1895 wynosi $2.15.

Pieniądze należy do nas przesyłać przez Money Order, expressem albo w liście registrowanym.

Extra premie:

Kto przyśle 2 nowych abonentów może wybrać sobie książek za 50 c., za 3 nowych abonentów 75c, za 4 nowych abonentów za $1.00, za 6 nowych abonentów za $1.50, za 8 abonentów za $2.00, za 10 nowych abonentów za $2.50. Przytem każdy nowy abonent dostaje swoją premię za $1.00 książek.

Nieszczęście w Mt. Carmel, Pa.

Przez tor Reading kolei w Mount Carmel, Pa., przechodzili w tych dniach bracia Antoni i Stanisław Maciejewscy. Spostrzegli oni nagle przed sobą pociąg i zaledwie zdołali przejść na drugi tor, gdy w tej chwili wpadł na nich parowóz, zabijając na miejscu Antoniego, a raniąc śmiertelnie Stanisława. Ten ostatni umarł za kilka godzin. Kilka tygodni temu sprowadził żonę ze starego kraju. Pozostawił jedno dziecko, Antoni zaś czworo. Obydwaj należeli do Towarzystwa św. Józefa.

PRZEGLĄD

wiadomości zagranicznych z ostatniego tygodnia.

Socyaliści wiedeńscy chcą wywołać ogólny strajk, aby w ten sposób zaprotestować przeciwko wnioskowi o powiększenie armii, gdyż przez przyjęcie tego wniosku powięksyłyby się podatki.

* * *

Markiz de Castellanos, mieszkający w Salamanca w Hiszpanii, jest naczelnikiem familii, która pochodzi od Montezumy, który, jak wia domo panował w Meksyku. Jego brat Henrico Maldenadado powiada, że ich familia pochodzi od siostry Montezumy, z którą się ożenił Hidalgo Abrantes.

* * *

Szpiegowie francuzcy, którzy niedawno temu zostali uwięzieni w Kolonii, nazywają się Jean Baptiste de Coy i Robert Mathieu de Coy. Proces ich rozpocznie się 14go grudnia. Obydwaj przyznali się do winy i wysłali do cesarza niemieckiego petycyę, aby ich ułaskawił.

* * *

W Barcelonie w Hiszpanii uwięziono 5go grudnia pięciu ouzdych anarchistów. Jeden z nich założył niedawno temu gospodę, w której się odbywały tajne posiedzenia anarchistów.

* * *

Z Vera Cruz w Meksyku donoszą, że w Azuralizugo, miejscowości położonej w stanie Vera Cruz, został zastrzelony Juan Guadalupe, który zabił swego syna, ponieważ ten nie mógł wypić pewnej ilości kawy. Chłopiec liczył tylko trzy lata.

* * *

Papież jest przyjacielem Francyi. W tych dniach był w Rzymie Przew. biskup Pierand z Autun. Biskup wspominając o audyencyi u papieża, zauważył: „Dumnym jestem z czynów i chwały Francyi. Papież czuje z Francyą i obawia się niebezpieczeństw, których Francya obawia się. Z nieustanną gorliwością stara się o dobrobyt Francyi. Życzy, aby w Francyi panowała jedność, aby Francya stała się prawdziwie wolną i silną, i aby była zdolną zająć pierwsze miejsce w świecie, jakie jej się należy. Dotychczas starała się Francya przeprowadzić misyą sprawiedliwości i pokoju, którą jej Opatrzność widocznie powierzyła. Papież zaklina wszystkich dobrych katolików i wszystkich dobrych obywateli, aby nie osłabiali swych sił przez wewnętrzne spory o kwestye polityczne nie mające wielkiej wagi, i aby wciążdążyli do ogólnej zgody.

— Toulończycy i Paryżanie wydali na przyjęcie gości rosyjskich $775,000.

* * *

Król Wuertembergii zachorował na grypę.

* * *

Z Berlina donoszą, że tam się znajduje mnóstwo tajnych policyantów rosyjskich, którzy muszą uwiadomić rząd rosyjski o wszelkich ruchach Polaków i Rosyan, przebywających w Berlinie. Niektóre czasopisma berlińskie żądają, aby rząd pruski wypędził owych tajnych policyantów z Berlina.

* * *

W etnologicznem muzeum w Berlinie miał profesor Fritsch wykład w obecności 200 oficerów, w którym to wykładzie im oświadczył, że za pomocą elektryczności udało mu się odfotografować w locie się znajdujące wystrzały. I w istocie przedłożył zdumionym swym słuchaczom mnóstwo fotografii, które wyraźnie okazywały ruchy fal powietrza, spowodowanych przez pociski. Przyrząd używany przez profesora jest wynalazkiem chłopca nazywającego się Vernon, który przebywa w Edinburghu w Szkocyi.

* * *

Z Kapstadt na przylądku „Dobrej Nadziei" donoszą, że major Forbes ściga króla Matabelesów Lobengula. Chce go uwięzić lub też zapędzić po za rzekę Zambesi. Matabele utracili całą odwagę. Anglicy zabrali im w środę 2000 sztuk bydła.

* * *

W przeszłym tygodniu zachorował nagle następca na tron niemiecki. Obecnie ma się lepiej. Fryderyk Wilhelm liczy obecnie jedenaście lat i siedem miesięcy.

* * *

Jenerał Dodds, naczelnik wojska francuzkiego w państwie Dahomey, telegrafował do ministeryum floty, że król Behanzin, który ubiegł ze swej stolicy po zajęciu jej przez wojsko francuzkie, został opuszczony przez swych wojowników. Behanzin nie posiada obecnie żadnych zasobów, a uwięzienie jego jest tylko kwestyą czasu.

* * *

Algierskie porty zostały nawiedzone przez straszliwy orkan.

* * *

Niezmiernie zadziwiło wszystkich Hiszpanów, a zwłaszcza ludność Madrytu, że książe Antonio, małżonek księżniczki Eulalii, opuścił armię hiszpańską, znajdującą się w Melilla i powrócił do Hiszpanii.

* * *

„Standard" londyński dowiaduje się z Petersburga, że pewien bankier i jego siostrzenica, którzy należą do sekty „Skoptów", zostali skazani: on na 15, a ona na 10 lat więzienia. Bankier wytatuował na piersiach siostrzenicy krzyż i wykastrował się. Takie zeszpecenie ciała własnego jest wielką zbrodnią w Rosyi, zwłaszcza, gdy ktoś ją popełni z przyczyn religijnych.

* * *

Francuzki poseł u dworu rosyjskiego powrócił wpiątek do Petersburga. Przewiózł carowi zapewnienie swego rządu, że przyjaźń Rosyi i Francyi nie zostanie niczem naruszoną.

— Dnia 8go grudnia wydarzył się w senancie francuzkim wypadek, wskutek którego mniemali senatorzy, że anarchiści dopuścili się zamachu dynamitowego w halach prawodawnictwa. Później okazało się, że podrzędny urzędnik senatu strzelił trzy razy do jakiejś kobiety i ranił ją w ramię.

Nazywa się Paganelli i został natychmiast uwięzionym. Mówił, że senator Casabianka dał mu 80 franków, aby zapłacił jakiś rachunek za cygary. Wręczył handlarce te pieniądze, lecz ta później oświadczyła, że nie odebrała żadnych pieniędzy, i zażądała wspomnianą kwotę ponownie od senatora Casabianka. To rozgniewało Paganelli'ego, który powiedział policyantowi, który go aresztował, że kobieta chciała mu ukraść jego honor i za to chciał mieć zadosyćuczynienie.

* * *

Z Londynu donoszą 9go grudnia: Nad zachodniem wybrzeżem Wielkiej Brytanii sroży się burza; w Greenock w Szkocyi zostały zalane doki. W Dublinie narobił wicher dużo szkody. Poodkrywał domy, wywalił kominy. Parowiec „Entreprise" z Folkstone wpłynął na brzeg. Załogę ocalono.

W angielskim kanale w pobliżu Selsey Bill w hrabstwie Sussex rozbiła się brygantyna „Scotsman." Majtkowie zdołali się ocalić. Belgijski parowiec Princess Louise wpłynął na ląd w pobliżu Ford Both i niezawodnie się rozbije.

Parowiec „Mangara" z Glasgow, który przybył z Lizbony do South Shields donosi, że w pobliżu wyspy Ushant straż widziała wielki okręt topiący się. Kilka osób trzymało się masztów. Bałwany były tak wielkie, że niepodobieństwem było spuścić łódź do wody. „Mangara" zatrzymała się przez dłuższy czas w pobliżu, lecz nie spostrzegła nikogo, któremuby mogła nieść pomoc. Okręt zatonął z całą załogę.

* * *

Z Rzymu donoszą, że Crispi stanął znów na czele ministeryum włoskiego i ma utworzyć nowy gabinet.

* * *

Z Madrytu donoszą, że jen. Martinez de Campos, naczelnik wojska hiszpańskiego w Melilla, stawiał takie warunki Maurom, że ci prawdopodobnie nie zechcą ich przyjąć. Campos dał im bardzo krótki czas, w którym mają opuścić swe stanowiska. Dalej żąda, aby mu wydali 12,000 karabinów, które w ich posiadaniu się znajdują i ukarania wszystkich uważanych przez Hiszpanów za naczelników buntu. Żąda także zakładników, i to z najlepszych familii.

* * *

W Mesina de Rio Seco w Hiszpanii w miejscowości nie bardzo ważnej, nie leżącej nad główną drogą, odkryto dokumenta, z których się okazuje, że w Mesina de Rio Seco znajduje się przeszło 30 anarchistów, którzy są złączeni ze sobą przysięgami i podlegają ogólnej zemście, gdyby zdradzili któregokolwiek z towarzyszy.

Policya odkryła jednego z anarchistów przypadkowo i to przez mnóstwo listów, które ze wszystkich stron Hiszpanii do Mesina del Rio Seco przybywały.

Z dokumentów tam odkrytych okazuje się także, że anarchiści w Valladolid i Barcelonie wywołali ostatni strajk telegrafistów.

W Soledad, miejscowości położnej 10 mil na północ od Barcelony uwięziono także znaczną liczbę anarchistów, których jeden z ich grona zdradził.

* * *

„Independence Belge", czasopismo wychodzące w Brukselli donosi, że rząd hiszpański dał jenerałowi Martinez de Campos rozkaz, aby bezzwłocznie atakował Maurów. Telegram podaje także, że Hiszpanie wysłą flotę do Tangieru, aby nadać potrzebny nacisk hiszpańskiemu ultimatum, które zostało wysłane do sułtana marokkańskiego, którego rząd hiszpański uważa odpowiedzialnym za napaść na Hiszpanów.

* * *

Z Bulewayo, stolicy kraju Matabelów donoszą, że tam wkrótce zostanie zaprowadzony porządek. Krajowcy składają broń. Major Forbes wciąż jeszcze ściga króla Lobengula w kierunku północno – wschodnim.

* * *

Z Paryża donoszą 9 grudnia, że w Izbie deputowanych rzucono bombę, która wprawdzie nikogo nie zabiła, lecz z 20 ludzi pokaleczyła. Bombę rzucił ktoś z galeryi na posadzkę hali deputowanych. Bomba eksplodowała, gdy przeleciała obok głowy profesora Lemière, zastępcy okręgu Hazebruck. Policya obecna na sesyi zamknęła natychmiast wszystkie drzwi prowadzące do hali Izby, aby zapobiedz umknięciu tego, który bombę rzucił. Około 20 ludzi zostało ranionych odłamkami bomby, pomiędzy nimi 5 czy 6 deputowanych. Donoszą później, że pokaleczonych zostało 25 do 30 osób.

* * *

Rząd angielski obiecuje 100 funtów szterlingów ($500) tym, którzy mu dopomogą do schwycenia niepra-

wnie fabrykujących dynamit lub inne materye eksplozywne.

* * *

Z Barcelony w Hiszpanii donoszą, że jeden z anarchistów uwięzionych w piątek w Soledad wysłał w dniu 8 grudnia list do żony, w którym przypomina jej i synowi, aby w dniu tryumfu wypełnili swą powinność.

* * *

"Swoboda", wychodząca w Sofii w Bułgaryi, mówi wspominając o zamachu na życie księcia Ferdynanda, że Rosya jest przyczyną zamachu. W Rosyi zostaną zawsze uknute spiski, póki w Bułgaryi będzie istniał rząd samodzielny.

* * *

Korespondent czasopisma nowoyorskiego „Herald" telegrafuje, że w środę przeszłego tygodnia powstańcy w Rio Grande do Sul pod naczelnictwem jen. Tavaraz uderzyli na miasto Bage. Wojsko rządowe, skoro powstańcy doszli do pierwszych domów miasta, rozpoczęli ogień tak silny, że ostatni musieli się cofnąć utraciwszy bardzo wielu ludzi.

* * *

Francuzki poseł u dworu rosyjskiego powrócił w piątek do Petersburga. Przywiózł carowi zapewnienie swego rządu, że przyjaźń Rosyi i Francyi nie zostanie niczem naruszoną.

— Dnia 8go grudnia wydarzył się w senacie francuzkim wypadek, wskutek którego mniemali senatorzy, że anarchiści dopuścili się zamachu dynamitowego w halach prawodawnictwa. Później okazało się, że podrzędny urzędnik senatu strzelił trzy razy do jakiejś kobiety i ranił ją w ramię.

Nazywa się Paganelli i został natychmiast uwięzionym. Mówił, że senator Casabianka dał mu 80 franków, aby zapłacił jakiś rachunek za cygara. Wręczył handlarce te pieniądze, lecz ta później oświadczyła, że nie odebrała żadnych pieniędzy, i zażądała wspomnianą kwotę ponownie od senatora Casabianka. To rozgniewało Paganelli'ego, który powiedział policyantowi, który go aresztował, że kobieta chciała mu ukraść jego honor, a za to chciał mieć zadosyćuczynienie.

* * *

Z Londynu donoszą 8 grudnia: Nad zachodniem wybrzeżem Wielkiej Brytanii sroży się burza; w Groenock w Szkocyi zostały zalane doki. W Dublinie narobił wicher dużo szkody. Poodkrywał domy, wywalił kominy. Parowiec „Entreprise" z Folkstone wpłynął na brzeg. Załogę ocalono.

* * *

W Rio de Janeiro odbywają się dziennie aresztowania osób podejrzanych, a z gazet istnieją tylko dwie, a te są organami rządu.

Cenzura nie pozwala na wysełanie telegramów; istnieją tylko dwa czasopisma.

* * *

Cesarz niemiecki cierpi obecnie na stary ból usz. Wskutek tego jest rozjątrzonym.

* * *

W Petersburgu odkryto znów zamach na życie cara. Aresztowano wielu oficerów i kilka dam.

* * *

Królowa Saxonii zachorowała na grypę.

* * *

Znany lekarz dr. Koch wynalazł nowy środek na wytępienie suchot tak zwany „Tuberculin", który ma być o wiele lepszym, niż dawniejszy jego środek.

* * *

W Oaxaca w Meksyku został Jose Alejandro Porans, bogaty plantator kawy, mieszkający na wschodniej granicy stanu Chiapas, zamordowany i obrabowany przez bandę rabusiów, którzy nawet obrabowali jego dom, poczem się udali do innych mieszkań które także obrabowali.

* * *

Z Sydney, w Nowej Południowej Walii donoszą, że z Auckland, N. Z., nadeszły wiadomości, iż w Hawaii wciąż jeszcze jest górą rząd prowizoryczny. Wiadomość, iż rząd Stanów Zjednoczonych chciał ustanowić znów ekskrólową Liliuokalani, wywołała ogólne niezadowolenie. Zresztą mniemał każdy, że królowa nie mogła wstąpić znów na tron bez poparcia Ameryki. Głównie protestuje przeciw exkrólowej czasopismo „Hawaiian Gazette."

Cudzoziemcy mieszkający w Hawaii, a zwłaszcza Amerykanie którzy posiadają około 1500 karabinów i znaczny zapas amunicyi, stawiliby opór, gdyby nawet admirał Irwin i jego oficerowie zechcieli znów ustalić na tronie ekskrólową.

Tymczasem ma Liliuokalani także swych zwolenników, którzy mają nadzieję, iż exkrólowa zajmie znów tron, lecz obawiają się jednakże niezadowolenia partyi amerykańskiej. Liliuokalani obawia się zresztą o swe życie i zażądała pretekcyi rządu prowizorycznego, który dla jej obrony przeznaczył oddział policyi.

* * *

Z Berlina donoszą, że wiadomość iż Crispi stał się znów przewodniczącym ministeryum włoskiego wywołała ogólne zadowolenie nie tylko w urzędowych, lecz i finansowych kołach niemieckich. Crispi był niedawno temu w Berlinie i dostał zapewnienie, iż kapitaliści berlińscy wystarają się o pożyczkę 480,000,000 marek dla rządu włoskiego, jeżeli Crispi dostanie się znów do steru rządu. Politycy niemieccy mają podobno zamiar zreformowania armii włoskiej bez zmniejszenia normalnej siły, powiększyć flotę włoską i ufortyfikować niektóre porty włoskie.

* * *

Odkryto już tego, który rzucił bombę w Palais Bourbon, hali Izby Deputowanych w Paryżu. Nazywa się Auguste Vaillant, liczy lat 32 i należy do grupy anarchistów zwanych „Les Solitaires". Ułamek bomby przez niego rzuconej urwał mu kawał nosa. Celem jego było zabić prezydenta francuzkiego gabinetu Dupuy'a i kilku innych ministrów. Śmierć go nie minie za jego zamach. Vaillant przebywał kilka lat temu w Ameryce, gdzie jeszcze jego żona mieszka.

Socyaliści narzekają na zamach, gdyż wina zostanie im przypisaną, chociaż nie popierają metody używanej przez anarchistów dla dopięcia jakiegoś celu.

W ogóle zostało 41 ludzi ranionych przez bombę, lecz zdaje się, że nikt nie odebrał rany śmiertelnej.

Vaillant przyznał się do winy.

* * *

Rządowi angielskiemu zabrakło pieniędzy. Aby polepszyć stan finansów, chce nałożyć podatek na dochody wszystkich obywateli.

* * *

W Błoniu, w Polsce, Lola, artystka produkująca się na linach i drutach, spadła z dość znacznej wysokości i pokaleczyła się tak, że niezawodnie umrze.

* * *

Cesarz niemiecki będzie dnia 27 stycznia obchodził 36tą rocznicę jego urodzin i 25 rocznicę jego wstąpienia do wojska.

* * *

Niemieckie gazety wyrażają się w ich artykułach wstępnych, że eksplozya, jaka się w francuzkiej Izbie deputowanych wydarzyła, może zostać wywołaną przez anarchistów także i w innych parlamentach. Polecają dla tego ostre środki w każdem większem mieście europejskiem, aby zapobiedz podobnym demonstracyom.

* * *

Cesarz niemiecki pomimo wielkiego bólu w jednem z jego usz udał się na polowanie do Barbe, miejscowości położonej w Saksonii.

Dziwny rozkaz dał Wilhelm II mużykantom kirasyerów gwardyi, którzy dziennie grają przed nowym pałacem w Poczdamie. W przyszłości bowiem będą musieli używać starodawnych instrumentów. Trębacze są zmuszeni używać dziennie 7 stóp długie rury, przez które w wieku 14tym dawano rozkaz do ataku.

Nie ma dziwu, że ludność uważa cesarza za narwanego.

* * *

Pisma paryzkie różnie się wyrażają o zamachu Vaillant'a w Izbie deputowanych. „Autorité" i „Libre Parole" powiadają, że odpowiedzialnemi są ateistyczne nauki rozpowszechnione po całej rzeczypospolitej francuzkiej. „Echo de Paris" „Matin" i „Figaro" powiadają, że socyalno - demokraci mają winę. „Soleil" odzywa się, że rząd powinien przeprowadzić prawa odnoszące się do anarchistów. „Gaulois" żąda energicznych środków przeciw buntowniczym mówcom i czasopismom. „Petite Republique" powiada, że socyaliści są zupełnie niewinnymi w tej sprawie, i że człowiek ten, który rzucił bombę jest „osłem."

* * *

W Antwerpii spłonął dnia 10 grudnia „Hansahaus", śpichlerz, w którym się znajdowało 20,000 ton zboża. Strata wynosi $1,690,000. Przez zawalenie się muru został pewien policyant zabity, a strażak jeden raniony. Pożar miał być sprawką podpalacza, którego policya obecnie poszukuje.

Odważny posłaniec ekspresowy.

Z Bloomington, Ills., piszą 10go grudnia: Wczoraj wieczorem, gdy pociąg kolei Lake Erie pędzący na południe, znajdował się o milę i pół od krzyżówki z torem Illinois Central kolei, usłyszał poseł ekspresowy Weakly, mieszkający w Lafayette, Ind., że ktoś wybija okno w wagonie ekspresowym, a zaraz potem widział rękę cofającą zasówkę drzwi. Posłaniec nie miał broni przy sobie, gdyż ta leżała w innym kącie wagonu, gdzie się znajdowały towary mające wartość około $5000. Weakley poskoczył ku drzwiom i schwycił intruza za gardło i udało mu się po dosyć długiej walce zrzucić łotra z wagonu i zamknąć drzwi. Napad wydarzył się w odosobnionem miejscu w lesie sosnowym; tu zwyczajnie wilczęgi zakładają swe obozowiska — niejedno morderstwo zostało tam popełnionem.

Złoto w stanie Michigan.

Z Gladwin, Mich., donoszą: Pola złota odkryte w tych dniach leżą 20 mil na wschód od Gladwin. Grunta są tam tanie, a można nawet dostać takowe na mocy „homestead" prawa. Złoto odkryli ludzie nazywający się Girbeck i Davis. Obecnie przybywa wielu ludzi, zwłaszcza tacy, którzy pracowali w kopalniach złota w Californii. Złoto znajduje się 6 stóp pod powierzchnią ziemi. Girbeck twierdzi, że można go wydobyć w wartości $2000 dziennie. Oprócz złota mają się i inne cenne metale włącznie węgli znajdować w tej okolicy.

Wydobywają z grobów swych zmarłych.

Kości Chińczyków są bardzo cenione w Chinach. Chińczyk umierający w obcym kraju wie, że prędzej czy później zawiozą go bracia do kraju, z którego pochodził. W Chicago miano wydobywać w tych dniach kości tych Chińczyków, którzy pożegnali się z tem życiem 6 lat temu lub dawniej. Liczba ich wynosi 24.

Inspektor z wydziału zdrowia został wysłany z Sam'em Moy, który ma być jednym z najbogatszych Chińczyków w Chicago, do cmentarzy Rosehill i Graceland, aby wykopanie kości odbywało się odnośnie do przepisów prawa. Słota i mróz przeszkadzały dotychczas odkopywaniu kości, lecz to nastąpi, skoro powietrze na to zezwoli.

Przyjaciele zmarłych przysłanych do Chin obchodzą rok rocznie na ich cześć uroczystość, podczas której zdobią ich groby i ofiarują im pieczone kurczęta — które jednakże spożywają żywi, życząc, aby zmarli byli pomiędzy nimi.

Ciała Chińczyków zostały już odkopane w San Francisco, Portland i innych miejscowościach w Ameryce i postane do Chin, lecz w Chicago nie odbyła się jeszcze nigdy ta ceremonia. Około 100 Chińczyków spoczywa na wyżej wzmiankowanych cmentarzach, lecz odkopanymi zostaną tylko kości tych, którzy od przeszło 6 lat znajdują się w ziemi.

Odkopywanie odbędzie się pod dozorem urzędnika z San Francisco, który jest znany pod nazwą chińskiego koronera. Nazywa się Grih Joy-Poo. Wszystko jest już przygotowane do wykopania kości.

Wykopywanie kości Chińczyków.

Ceremonie przy tej sposobności są dość interesującemi. Przed otwarciem grobu stawia się cztery palące świece przy grobie, dwie przy głowie i dwie przy końcu nóg. Świece palą się póty, póki kości nie zostaną wydobyte. Karawaniarz stojący przy głowach, odprawia rodzaj nabożeństwa. Szaty jego, które nosi przy tej okazyi są wyszyte złotemi haftami. Po wydobyciu kości, zanurza się takowe w warzący się olej, fabrykowany z wonnych ziół i korzeni, a który

Gotowanie kości umarłych Chińczyków, które mają być przesłane do Chin.

to olej znajduje się w kotle lub dzbanie; następnie ociera się kości miękką materyą bawełnianą. Warzący się olej ma podobno wsiąkać do kości, które wskutek tego nie psują się przez tysiące lat. Dr. Gee-Wo-Chan przebywający w Chicago twierdzi, że kości jego przodków przechowały się w ten sposób przez 6000 lat.

Następnie owija się każdą w muślinę i znaczy liczbami lub literami, poczem się je kładzie do skrzyni z cynku nie zbyt wielkiej.

Karawaniarz musi wystawić świadectwo, gdyby brakowało jednej lub nawet części. Sześć lub 8 takich skrzynek umieszcza się w pudle drewnianem, w którem się je wysełа do Chin. Na każdej skrzynce stoi nazwisko zmarłego, jako i osoby, dla której kości są przeznaczone. Kości te umieszczają się po przybyciu do Chin w dżbanie kamiennym umyślnie na ten cel zrobionym i takowy grzebie się w ziemi.

Kanał Nicaragua.

Z Washington, D. C., donoszą 10 grudnia, że administracya kraju popiera ukończenie kanału Nicaragua i zabezpieczenie interesów Stanów Zjednoczonych na tej drodze wodnej. Kongresowi zostanie wkrótce przedłożony wniosek do prawa, odnoszący się do tej sprawy.

Zupełnie jak w Chicago.

Z Buffalo, N. Y., donoszą: Wielka jest bieda pomiędzy polską ludnością w East Buffalo. Wielu nie ma pracy od długich miesięcy a widoki nie są takimi, aby się można spodziewać szybkiego polepszenia stosunków. Niektórzy nie mogą zaspokoić najkonieczniejszych potrzeb. W nędzy znajduje się przeszło 5000 osób.

Obrabowanie banku.

Z Plano, Tex., donoszą 9 go grudnia: Bank narodowy w Plano został obrabowany. Około godziny 1:30 pięciu ludzi przybyło do miasta — czterech konno, a jeden na wozie. Urzędnicy banku przybywszy dzisiaj rano do pracy spostrzegli narzędzia złodziejskie i także pieniądze porozrzucane po podłodze i szafę od pieniędzy rozbitą. Dotychczas nie wiadomo ile pieniędzy zostało skradzionych, lecz zdaje się, że od $20,000 do $60 tys. Rabusie nie zabrali pieniędzy srebrnych.

Vanderbiltowie kupują jedną z kolei stanu Wisconsin.

Z West Superior, Wis., donoszą, że Vanderbiltowie kupują kolej zwaną Kewanee, Green Bay i Western. Wiadomą jest rzeczą, że Vanderbiltowie mają najwięcej akcyi Northwestern kolei; obecnie zaś usiłują nabyć Ashland sekcyę kolei Northern Pacific. Kolej Kewanee łączy się z Northwestern koleją w Green Bay. Celem zakupna jest posiadanie prostej kolei od jezior do Nowego Yorku bez potrzeby zatrzymania się w Chicago, gdzie pociągi towarowe zwyczajnie zostają zatrzymane przez 24 godziny. Nabycie Ashland dywyzyi skróciłoby drogę z Superior do Nowego Yorku o 200 mil. Chodzi tu głównie o handel mąką, gdyż większa jej część zostaje przesłaną tą drogą do wybrzeża Atlantyku.

Pomoc dla górników w Hurley.

Z Milwaukee donoszą 10 go grudnia: Zewsząd przybywają składki tak w pieniądzach, jak i w żywności, odzieży itd. dla nędzę cierpiących górników w Hurley, Wis. Główna kwatera dla tych składek znajduje się na Union dworcu. Kontrybucye przybywają nie tylko z Milwaukee, lecz z całego Wisconsinu, Minnesoty, Południowej Dakoty i innych stanów.

Pracują.

Z Dedham, Mass., donoszą: W fabryce towarów wełnianych w E. Dedham poczęto w poniedziałek znów pracować na dobre. W ostatnich czasach pracowano tylko 3 dni w tygodniu. Fabryka zatrudnia 350 ludzi.

MARYA

(MALCZEWSKIEGO.)

POWIEŚĆ UKRAIŃSKA.

(Ciąg dalszy.

„Widzisz ten jasny promień? co z liści osnowy
„Ciągnie swój drżący połysk między nasze głowy?
„Ten promień żywi: zdobi, każdego weseli:
„Czemuż, gdyśmy złączeni, on jeszcze nas dzieli?
„Próżno, próżno mój luby! choć usta z ustami,
„Patrzaj — chyli się z liściem, i jest między nami.
„Ah! śród uniesień bitwy i zwycięztwa wrzawy,
„Przypomnij sobie, drogi, że promień twej sławy
„Tak czysty, taki świetny jak słońce na niebie,
„Jaskrawym swym wieczorem noc spuści na ciebie!
„Oh! niechaj pierwej Maryę w ciemnościach zagrzebie!
„Nie prawdaż mój Wacławie? ty będziesz odważny,
„Stały, wytrwały, dzielny, — ale i uważny!
„A gdy już moje oczy wdrążone zgryzotą,
„Długo patrząc w swój żywioł, swe życie rozplotą;
„Gdy serce wytchnie z trwogi przy piersiach bez stali,
„To może się na miłość Wacław nie pożali?
„Cieszyć się swą radością; twój smutek łagodzić,
„Nie myśleć tylko o tem, w czem tobie dogodzić,
„Być twoich chwil osłodą, czasem ich ozdobą,
„Żyć dla ciebie i w tobie, umierać przed tobą,
„I w tej ostatniej chwili, choć cierpień natłoku,
„Gasnącym wzrokiem szczęście składać w twojem oku,
„A gdy nie wolno z tobą, żyć w twojej pamięci, —
„To Maryi cała miłość, wszystkie Maryi chęci.
„Skoro mi szczęśliw wrócisz, mą harfę nastroję,
„I przy blasku księżyca usiadłszy oboje,
„W tkliwej, smutnej, jak lubisz, unosząc się nócie,
„To co nikt nie wyraził, przywłaszczym uczucie —
„Ah! — z jak okropną trąby zagrały żałobą!
„Oh! nie rzucaj mnie znowu! oh! zabierz mnie z sobą!"

XVIII.

Padła w drogie objęcie, i wygiętą kibić,
Żal z taką drżącą trwogą do niego chciał przybić,
Taka mdłość w kładych licach, a śliczne ramiona
Tak go czule gorzały do słodkiego łona,
Że gdy z tych smutnych pieszczot wydzierał swą wolę,
Jakby je zrywał z serca, takie w niem czuł bole.
Nie — zostać niepodobna — chyba sławę skazić,
I zawdzięczającą miłość na wstyd ją narazić!
Lecz, oh! jakżeż głęboka, jak posępna żałość,
W rozpaczy swej kochanki hartować swą stałość!
Ani jej wszystkich wdzięków pożegnać był w stanie;
Ni czasu w marnych jękach przeciągać rozstanie:
Woła do chwały trąba, siwy wódz go czeka,
Burczą rozpięte znaki, zwycięztwo ucieka.
Powstał, złożył swą lubę, dzikim ogniem błysnął,
Białą omdlałą rękę do ust swych przycisnął,
Jakby w jej szczupłe, gładkie, rozkoszne ugięcie
Chciał wrazić wszystkie czucia, w swych uczuć zamęcie.
Już odszedł, wziął spokojność, przed wzrokiem, co czuwa.

Lśniącą, wyniosłą postać krok każdy usuwa:
Już w jego próżnem miejscu zadumana, blada,
Ciszę budząc westchnieniem, Samotność usiada:
A na odłogu szczęścia Zgryzota korzeni
Swe kolczyste łodygi robaczliwej rodzeni.

XIX.

Dosiadł bystrego konia, lecz troskę miał w oku
Młody Wacław, i w pierwszym osadził go skoku;
Dosiadł bystrego konia, lecz spojrzał wesoło
Stary Miecznik, i w pędzie zawinął nim koło.
Za niemi brzmią puzany, za niemi, za niemi
Zrywają się rycerze jakby ptaki z ziemi;
Hasa szlachecka młodzież na wroga Tatara,
Sunie się towarzystwo i w szeregach wiara,
Pancerni i husarze, za nimi kozaki,
I z spłoszonemi końmi harcują luzaki.
Patrzaj pyzate dziecię z pod słomianej strzechy,
Niech ci widok żołnierzy zaszczepia uśmiechy,
To może dziki owoc zerwie potem wojna:
A ty matko, co kłaniasz, bądź zdrowa, spokojna,
Nie trwóż się szczękiem zbroi, długiemi dzidami,
Zapał polskiego wzroku ugasza się łzami.

Już we wsi tylko kurze

INTERES BANKOWY.

Kurs pieniędzy, które wysełam do Europy jest następującym:

	Kurs.	Portoryum.
Marka do Cesarstwa Niemieckiego, W. K. P., Prus W. i Z. i Szlązka -	24½	15
Gulden czyli złr. do Cesarstwa Austryackiego (Galicyi, Czech, Morawii i Węgier) - - - - - -	40½	25
Rubel do Carstwa Russkiego, Litwy i Polski pod Moskalem - -	53 1/10	25
Frank do Francyi, Szwajcaryi i Belgii	20	15
Gulden do Holandyi - - - -	41¼	25
Kroner do Danii, Szwecyi i Norwegii	27 2/1	25
Lira do Włoch - - - -	17½	25

W. DYNIEWICZ.

Kalendarz Tygodniowy.

Grudzień 1893.

14 Czwartek, Euzebiusza.
15 Piątek, Chrystyny, Walerego.
16 Sobota, Adelajdy, Ananiasza.
17 **Niedziela**, Łazarza b.
18 Poniedziałek, Wunibaldego.
19 Wtorek, Nemezyusza.
20 Środa, Chrystyana.

Korespondencye "Gaz. Pol."

Pulaski, Wis., 5-go grudnia, 1893.

Proszę umieścić w łamach „Gazety Polskiej" kilka słów o naszej kolonii czysto polskiej w Ameryce. Kolonia nasza jest nowa, ale z każdym dniem powiększa się tak, iż każdy zwiedzający tę okolicę podziwia jej wzrost w tak krótkim czasie, a obecnie za staraniem Prz. O. Gwardyana, który nie szczędzi swej pracy w winnicy pańskiej, rozpocznie się budowa szkoły parafialnej, a na przyszły rok to nasza dziatwa będzie odbierała nauki wiary św. i każdy o ile może dokłada swojej pomocy na tę budowę. Ludzie, którzy potrafią nad tem się zastanowić, potrafią ocenić najwspomialszy szczebel przyszłości w dziatwie swej. I tak w zgodzie i jedności ręka w rękę działamy wspólnie z kościołem. Ks. Schneider wszelkiemi siłami stara się każdemu zadosyć uczynić we wszystkiem czuwając nad duszami jego pieczy powierzonej, a w tym roku to wiele nowych farmerów przybyło do nas, którzy osiedlili się tu w Pulaskim. Nowi osadnicy przyjeżdżają zwyczajnie do pana Mateusza Niedzielskiego i od niego kupują grunt jako od rodaka; bo i grunt jest dobry i niedaleko do kościoła i wiele jeszcze jest go do sprzedania ale kto pierwszy ten lepszy.

Antoni Olszewski.

Trenton, 30 go listopada, 1893 r.

Proszę o umieszczenie w łamach „Gazety Polskiej" kilka słów z polskiej parafii św. Stanisława, Biskupa i Męczennika, w Trenton, N. J. Obchodziliśmy 63-cią rocznicę powstania listopadowego i to za staraniem Wielebnego naszego pro. boszcza. Obchód odbył się w hali szkolnej. Rozpoczął go ob. J. Szandes, który zamianował marszałkiem obchodu ob. P. J. Jaruszewskiego a ten zapozwał na sekretarzy obywateli P. M. i P. Th. Olszewskich. Młodzież nasza przedstawiła się wybornie, za co ją liczna zgromadzona publiczność obdarzała licznemi oklaskami. Obchód został rozpoczęty śpiewem „Z dymem pożarów," poczem miał mowę p. Szandes, w której wychwalał waleczność naszych przodków, wspomniał o pułku czwartym, nie zapomniał o jednonogim jenerale Sowińskim, który poniósł śmierć wskutek zdrady jen. Krukowieckiego. Po mowie jego chór zaśpiewał „Gdzie domek mój", poczem nastąpiła deklamacya p. Ratkiewicza „Na Podlasiu" i śpiew „Bracia wraz", dalej mowa p. Masłowskiego o znaczeniu dnia 29-go listopada, i o krwawej bitwie pod Stoczkiem, o przejściu granicy przez ostatnich czwartaków, o złożeniu ich broni i przyszłem zmartwychwstaniu Polski. Nastąpiła deklamacya synka państwa Markowskich, który miał na sobie strój narodowy, „Jestem polskie dziecko". Po nim miał mowę pan Uszeński o kapitanie polskim Orłowskim i o jenerale moskiewskim Abrahamowiczu. Wystąpił po nim z mową ob P. F. Kaliszewski, który napominał obecnych do „Zgody i Jedności". Na zakończenie nasz p. organista zaintonował „Boże coś Polskę", w którym to śpiewie brała udział cała publiczność.

M. Olszewski,
Th. Olszewski,
Sekretarze obchodu.

Opole, Stearns Co., Minn., 3 listopada, r. 1893.

Abonując kilka pism polskich już od lat kilku, nigdy jeszcze nie pisałem żadnej korespondencyi do jakiejbądź gazety. Dziś zmuszony jestem zanotować kilka słów i przesłać je szan. redakcyi „Gazety P" w celu sprostowania artykułu w No. 46 niniejszego pisma, pod nagłówkiem: „Siłacz polski w Minnesocie". Autor „siłacza polskiego" w Minnesocie, niby drugiego Herkulesa, chyba nie wie co pisał. Ponieważ co do bijatyki 22 października, nie miała ona miejsca w Opolu, Stearns Co., Minn., ale o 4 mile na północ od Opola, w której ów „Siłacz" podobno brał udział, gdzie przypadkiem jednego złapał za palec, ale mu go nawet nie skaleczył, za co się ów „Herkules" dostał za drzwi, gdzie mu spokojnie odebrano rewolwer, z którego podobno chciał strzelić, ale nie strzelił. Co do kwaśnych jabłek, to jakże lekarze mogą wątpić o ich życiu, gdy nikt z pobitych u lekarza nie był. A ci 26 poranionych zkądby ci byli, kiedy całe towarzystwo mające zamiar uczcić owego „Siłacza", składało się tylko nie więcej jak z 5 chłystków, ale nie z Opola, ponieważ obywatele z Opola więcej idą za głosem swojego duszpasterza, a przez to mało mają skłonności do ogromnej bijatyki. Że później miał powiadać, iż nie trudno zbić 23 chłystków, to ja powiadam, że to musi być dosyć ciężka praca, a ten „Siłacz", o którym korespondent pisze, sam powiadał, że z powodu nadwerężonego zdrowia do ciężkiej pracy nie zdolny. A teraz kochany autorze Siłacza w Minn., czemuś nie potwierdził tych kręcideł swojem nazwiskiem, czemuś użył mego? Widocznie zniewolił cię do tego ton trochę miernego wykształcenia, któreś przyniósł ze starego kraju, jeżeli takowe na co innego użyć nie potrafisz, jak tylko na to, abyś swoje utwory potwierdzał mojem nazwiskiem, to się na przyszły raz schowaj w konopie.

Józef Kuklok.

Glen Lyon, Pa., 4 go grudnia, 1893 r.

Niniejszem upraszam w imieniu nowo założonego Towarzystwa św. Floryana o umieszczenie w łamach „Gazety Polskiej" następującej komunikacyi: Dnia 29 listopada odbyło się pierwsze posiedzenie „Towarzystwa Gwardyi Polskich Strzelców pod Opieką św. Floryana" w szkole parafialnej. 36 młodych i śmiałych zuchów przystąpiło do Towarzystwa.

Drugie posiedzenie odbyło się dnia 3 go grudnia, na którem przystąpiło do naszego grona jeszcze pięciu zuchów. Na posiedzeniu tem uchwalono sprowadzić dla Gwardyi broń, na którą złożono $ 30.75, które oddano w ręce Wiel. ks. Andrzeja Zychowicz, a który chętnie się podjął nam takowej dostarczyć. W towarzystwie naszem znajdują się przemysłowcy, kupcy i zwyczajni robotnicy. Życzylibyśmy wszystkim rodakom mieszkającym w pobliżu, aby się udali do naszych przemysłowców, z pomiędzy których wymieniamy p. Józefa Moskwę, krawca. W imieniu całej Gwardyi prosimy także nie zapomnieć nazwiska obywatela Franciszka Szczałka, który ofiarował złoty męzki zegarek na wygrywkę na korzyść Towarzystwa Gwardyi św. Floryana. Prosimy Szanowne Rodaczki i Rodaków, aby zakupywali bilety. Cena biletu wynosi 25c.

Za upoważnieniem,
w imieniu komitetu
Ant. Skrzynecki.

Kanał dla jezior.

Jest faktem ogólnie uznanym przez studentów historyi i geografii, że żadne miasto w dziejach świata miało tak naturalne warunki dla szybkiego i wielkiego wzrostu ludności i wartości, jak Chicago. Mało ludzi nawet w tym kraju ma wyobrażenie o wielkości jego terytoryum i rocznego zysku z własności narodowej, podczas gdy tylko mały procent jego naturalnych środków i zasobów jest rozwinięty. Naród amerykański jest tylko cokolwiek przeszło sto lat starym i ma 70,000,000 mieszkańców, a więc prawie tyle, co Francya i Niemcy razem — 70,000,000 ludzi porozrzucanych po terytoryum ośm razy tak wielkiem, jakie Francya i Niemcy razem obejmują.

Można słusznie przypuścić, że kraj ten może utrzymać ludność o pięć razy liczniejszą niż dwa wspomniane kraje, czyli około 400,000,000, a jednak nie byłaby ludność na mili kwadratowej przeciętnie tak gęstą, jaką jest dzisiaj w stanie Massachusetts, czyli, aby się wyrazić inaczej, stany Illinois, Iowa, Minnesota i Wisconsin mogłyby utrzymać całą teraźniejszą ludność Stanów Zjednoczonych tak łatwo, jak stan Massachusetts utrzymuje teraźniejszą jego ludność.

Można sobie wyobrazić, jaką może być siła produktywna tego kraju, czy to dla użytku i potrzeby domowej lub dla wywozu, który wciąż się powiększa i będzie powiększał, dla braku naturalnych zasobów przeludnionej Europy.

Roczny dochód tego kraju wynosi przeszło $8,000,000,000, czyli o $2,500,000,000 więcej, niż wynosi roczny dochód Wielkiej Brytanii i Irlandyi. Dotychczas zostało rozwiniętych mniej więcej 20 procent naturalnych zasobów kraju. Która część kraju będzie w przyszłości przyciągała największą liczbę ludzi, którzy szukają nowych ognisk i innych sposobności dla polepszenia ich bytu? Naturalnie ta część kraju, która ma najwięcej nierozwiniętych zasobów, najwięcej naturalnych korzyści i do której przystęp jest najłatwiejszy. Zdaje się, że wielka dolina Mississippi w bliskiej przyszłości wzniesie się o wiele szybciej, niż inna część świata, i to dla następujących przyczyn: dla jej wielkiego obszaru żyznej roli, która się łatwo daje uprawiać, dla różnych rolniczych zasobów, klimatycznych warunków, bogactwa mineralnego, drzewa, kapitału, przedsiębiorstwa, naturalnych i tanich środków transportacyi wodą, i więcej kolei, niż inne kraje posiadają.

Illinois ma 10,000 mil toru kolejowego. Jest to o 50 procent więcej, niż stan New York posiada, i tyle, co go stany New York, Massachusetts i Connecticut razem posiadają. Iowa ma 5000 mil, Minnesota 5000, Wisconsin 5000, Nebraska 3500, Kansas 4500 i Indiana 6000 mil. Na całym świecie znajduje się 375 000 mil toru kolejowego. Połowa prawie z tych, bo 175,000 znajduje się w granicach Stanów Zjednoczonych — i jak w starożytności wszystkie drogi prowadziły do Rzymu, tak obecnie prowadzą wszystkie drogi do Chicago. Jeżeli kilka osób znajdowało się w różnych miastach: w Bostonie, Nowym Yorku, Philadelphii, Baltimore, Washington, New Orleans, Los Angelos, San Francisco, Portland i Minneapolis lub St. Paul i gdyby te osoby chciały się zgromadzić w pewnym danym punkcie w jak najkrót-szym czasie, gdyby każda z tych osób wsiadła w swojem mieście na pociąg, to wszyscy spotkaliby się wnet w Chicago, które jest zwyczajnym środkiem kolejowym dla korzystnego i nieustannie się wzmagającego ruchu. W przyszłości lud coraz bardziej będzie żądał transportacyi, bo na gromadzenie surowego materyału w ogólnym fabrycznym środku, który także musi być punktem zbornym dla fabrykowanych towarów i produktów będzie pobudzała do współzawodnictwa i to na wielką i wspólną korzyść wszystkich.

Bacon mówi: „Są trzy rzeczy, które się przyczyniają do wielkości i dobrobytu narodu — żyzna gleba, w ruchu będące rękodzielnie i łatwe sposoby przewożenia ludzi i towarów z jednego miejsca na drugie."

A Macaulay pisał: Z wszystkich wynalazków, wyjąwszy tylko alfabetu i prasy drukarskiej, przyczyniły się do cywilizacyi te, które zmniejszają odległość.

Kanał Hennepin, który obecnie kopią pomiędzy rzeką Mississippi a miastem Chicago, przybliży miasta leżące nad rzeką Mississippi o przeszło tysiąc mil do wybrzeża atlantyckiego i przyczyni się do tego, że cena roli na zachodzie pójdzie w górę. Kanał Hennepina będzie bardzo ważnym dla wielkiego Zachodu i dla Chicago, lecz dla Chicago byłby o wiele cenniejszym kanał okrętowy, któryby został wykopanym od południowego końca jeziora Michigan do zachodniego końca jeziora Erie w Toledo. Taki kanał przybliżyłby miasto Chicago o 550 mil do oceanu Atlantyckiego a statystyka przewozowa (transportacyjna) okazuje, że oszczędność pod względem opłaty za przewóz towarów wynosiłaby 5 procent od kapitału w wysokości $50,000,000, która to suma wystarczyłaby, aby wykopać kanał z Chicago do Toledo — 140 mil. Lecz oszczędziłoby się nie tylko część płacy za przesyłkę towarów, lecz także i czas, procent i sumę zabezpieczenia, bo przesyłka po trzech wielkich burzliwych jeziorach wymaga zawsze jakąś stratę, nie bacząc już o tem, że zimą nie można płynąć przez północną cieśninę. Przez wykopanie takiego kanału Chicago, które się już wsławiło przez wystawę światową, przeszłoby do rzędu cudów świata, któremi są:

1. Piramidy Egiptu,
2. Far aleksandryjski,
3. Wały i wiszące ogrody w Babilonie.
4. Świątynia Dyany w Efezie.
5. Statua Jowisza, wykonana przez Phidiasa w Olympii.
6. Mauzoleum Artemizy.
7. Olbrzymia statua (kolos) w Rhodes.
8. Kolumbijskie białe miasto — Chicago.

Północne cmentarze.

Z umarłymi obchodzą się na północy inaczej, niż na południu. Spoczywają oni w małych podziemnych osadach, z których trzeba usunąć śnieg w dniu zaduszny. W Anglii zostają nagrobki w tym dniu myte ciepłą wodą i mydłem; służąca u bogatszych familii musi zwyczajnie pół dnia poświęcić na ten cel. Na wyspie Man oblewają nagrobki smołą, aby je zabezpieczyć przed ostrym wiatrem morskim. W Drontheim okrywają ludzie nagrobki czarną materyą, tj. nieprzemakalnem płótnem, gdy się spodziewają deszczu. Klimat tamtejszy jest bardzo ostrym; ludzie tam mieszkający są ekonomicznymi i oszczędzają, o ile mogą wszystko co posiadają. Naturalną jest rzeczą, że oszczędność jest zarazem wygodą. Cmentarze północy są mniej poetycznymi niż cmentarze południa, gdzie natura się stara o odwieczną ozdobę dla grobów, lecz są jednakże „wygodniej-szymi". (Wygodnem nazywają w północnych tych stronach wszystko to co się człowiekowi podoba — od smacznego rosołu aż do pięknej okolicy). Praktyczny, trzeźwy powiew panuje także nad cmentarzami północy, lecz są one mniej straszliwemi niż np. nasze cmentarze; same ni by zapraszają do przechadzk. lub też do odpoczynku. Ludzie żyjący ra lzi utrzymują 'owarzystwo z umarłymi, którzy przecież nie mogą za to, iż ich tak głęboko pochowano. Stare północne cmentarze są obecnie nowemi spaceram. Jednem z najpiękniejszych miejsc w Sztokholmie jest cmentarz zapełniony olbrzymiemi, ciemnemi nagrobkami z przeszłości nie za dalekiej. Na niektórych z nich znajdują się popiersia, inne znów okazują wypukłą rzeźbę lub długie napisy; spoczywają tam słynni kiedyś artyści i poetki. Niańki siedzą tam na wygodnych ławach, obok nich igrają dzieci, które się uczą czytać ze złotych napisów.

Do najpiękniejszych cmentarzy należy także ten, który się znajduje w Christiania, stolicy Norwegii. Leży on na podgórzu i zawiera pagórki i doliny. Jest to właściwie park, którego nie zajęte części służą dla zabawy i rozrywki. Piękne ścieżki prowadzą pod górę pomiędzy pięknie utrzymanemi żywemi płotami. Tu i owdzie znajdują się grupy wspaniałych drzew, wprawdzie nie cypresy, bo zielone te naturalne obeliski nie rosną w Norwegii, lecz natomiast znajdują się tam najpiękniejsze buki, drzewa orzechowe i jesiony, w których cieniu stoją ławki zapraszające prawie do odpoczynku. Siadają na nich ludzie, którzy czytają gazety lub rozmawiają ze sobą — a otoczenie ich nie zdaje im się być martwem. Dalej znajdują się piękne, wietrzne terasy wymurowane czerwonem granitem, z czerwonemi stopniami granitowemi — a po bokach leży może z tuzin zmarłych. Jest tu wiele nagrobków, lecz powiększej części z taniego kamienia. Czasem tylko zobaczy się cenny kamień, pod którym zwyczajnie spoczywa osobistość kiedyś słynna. Tak np. stoi nad grobem Abisjoneone, znanego bajkarza, wielki czerwony filar granitowy. Tu i owdzie znajduje się popiersie, którem np. odznacza się grób kapelmistrza Behrensa lub jubilera Tolstrupa, który na nowo odżywił norwegski przemysł sztuk pięknych. Lecz wszystkie miejsca grobowe w Skandynawii są urządzone według jednego i tego samego systemu. Zawsze jest miejsce czworokątne czarnym lub też białym żelaznym płotem ogrodzone, obok którego znajduje się pod cieniodajnem drzewem ławka żelazna à la Rokoko. Dziwną jest rzeczą, że takie ławy znajdują się przy każdym prawie grobie, chociaż przy wchodach do cmentarzy znajduje się tablica, na której wielkiemi literami stoi uwiadomienie, że przy grobach nie mają się znajdować ławki. Lecz północnik rad siedzi przy grobach swych przodków lub przyjaciół. Odwiedza ich, nie tylko w dniu zadusznym, lecz w każdą niedzielę i mniema, że przez to utrzymuje komunikacyę ze zmarłymi. Zresztą nie szczyci się z tego. Bo z czego miałby być dumnym, przecież nie wiadomo, kto jest większym panem: umarły lub ten, który żyje. Na każdym prawie grobie stoi miska z wodą lub też leży koncha (muszla) morska. I na każdym grobie stoi mała waza z kwiatami, które krewni zmarłego od czasu do czasu odnawiają. Grób taki wygląda wspaniale. Na cmentarzu w Drontheim, np. leży ciało starej damy, która za życia się nazywała Mette Alaiso Gronbeck. Była to wdowa po kapitanie okrętowym Piotrze Pawle Gronbeck. Dożyła do lat 86, bo na północy wogóle żyją ludzie dłużej, niż w stronach południowych. Pani Gronbeck była dobrodziejką miasta Drontheim i pewien wielki zakład nosi jej nazwę. Dla tego też spoczywa faktycznie w salonie cmentarnym, jeżeli wolno się tak wyrazić. Z płotu żelaznego otaczającego jej grób, możnaby dać ulać konną statuę Gustawa Adolfa. W środku stoi wielka biała piramida marmurowa, a na każdym rogu grobu stoi jedna z największych wierzb płaczących, jakie tylko w świecie można spotkać, a naokoło grobu stoją białe żelazne kanapy, przed któremi daje się uczuć brak stolików herbatowych. Zresztą jest cmentarz w Drontheim wogóle dość wygodnym. Leży naokoło starej, po całym świecie słynnej katedry, z której karykatury szyderczo spoglądają na groby. Wielu z umarłych musi się bać przed temi karykaturami, które przedstawiają szatanów, smoków itd., które fakty czynie skryły się „pod stół". Wiele bowiem nagrobków składa się z wielkiej lanej płyty żelaznej, która leży na czterech krótkich nogach i dla tego jest podobną do stołu. Brzegi tej płyty są cokół wiek wywyższone, z której to przyczyny podczas słoty nagromadza się w niej woda. Lecz czyż potomkowie Wikingów obawiają się wody?

Już bardziej po europejsku wygląda „centralny cmentarz" w Sztokholmie, położony o godzinę drogi od miasta; tramwaj prowadzi do niego. Opłaci się nawet pieszo tam udać. Ulice prowadzące do cmentarza przypominają raczej wieś niż miasto, znajdują się tam bowiem domki szwajcarskie czyli „cottages" lub „villas", pomiędzy któremi tu i owdzie wznosi się zakład dobroczynny. A otoczenie?? Po prawicy przedstawia się widzowi coś wspaniałego. Wielki zielony park nad odnogą jeziora Maeler, po za którą widać piękny biały pałac. Dalej rozciągają się zwyczajne domki, a nareszcie okazuje się nam wielki, nowoczesny cmentarz. Mało słynnych ludzi spoczywa w nim. Tylko przy bramie śpią dostojniejsi ludzie. Tam wy nosi się marmurowa piramida, na której znajduje się w złotych literach jedyny tylko wyraz: „Noble".*) Nie ma żadnego imienia, żadnej liczby oznaczającej rok. I czyje zwłoki spoczywają tutaj — Ludwika Noble, wynalazcy nitro-gliceryny, brata wynalazcy dynamitu, króla nafty z Baku, którego technicznyj geniusz zalał wschodnią część świata rosyjskim petrolejem. Obok niego spoczywają jeszcze inni słynni ludzie: poeta August Blanche, rzeźbiarz Jan Piotr Molin i inni.

Bardziej interesujący jest cmentarz w Upsala, któremu nadaje cechę uniwersytet Gustawa Wazy. Tu śpi dużo profesorów, badaczy naturv, filozofów, filologów, rzeźników itd. Spoczywają w pobliżu botanicznego ogrodu, w którym panował znany Linne. Oprócz tego dają się tu chować studenci z uniwersytetu upsalskiego.

*) Wynalazcą nitro gliceryny jest Dr. Sobero były uczeń w laboratorium francuzkiego chemika Peloure, (1847). Noble wy ałazł przypadkiem dynamit, spostrzegłszy, że trociny, któr mi wycierano rozlany po podłodze fabr. z ni nitro-gliceryn nie tak bardzo były czułe pod wpływem uderzenia, jak czysty nitro-g liceryn. Dynamit jest tylko nitro-gliceryn wsiąkniety w ligu t (trociny na ten cel przygotowane) Silicions Earth ltd.

(Red. „G. P.")

POLSKA.

ZIEMIE POLSKIE.

POD MOSKALEM.

Z Warszawy donoszą, że w Brześciu Litewskiem w pewnej tamtejszej aptece powstała okropna eksplozya eteru z powodu nieostrożności jednego z pomocników aptekarskich. Eksplozya była tak silną, że całą kamienicę, w której się apteka znajdowała, wysadziła w powietrze. Straciło przytem życie w okropny sposób dwadzieścia ludzi, a bardzo wielu zostało ciężko poranionych. I domy sąsiednie zostały z powodu eksplozyi mocno uszkodzone.

— Do krakow. „Reformy" piszą: Powtarzamy, że Rosyanie są od nas cywilizacyą niżsi, a więc szkodzić nam nie mogą. Tak jest, nie są oni wprost niebezpieczni i góry nad nami wziąść nie mogą ale mogą nas spodlić, jeżeli nie będziemy w sobie wyrabiali dzielnego charakteru, a to już szkoda wielka.

A niestety Rosya stara się o to spodlenie, które się pojawia bez wyjątku w wszystk ch stanach. Są to wprawdzie wyjątki, ogół jest jeszcze nie zarażony, atoli i na te wyjątki trzeba zważać, by się bronić przeciw spodleniu ducha, bo naród bez charakteru ginąć musi.

Przed kilku miesiącami obywatelstwo i inteligencya powiatu bolesko o żegnała obiadem składkowym miejscowego naczelnika powiatu, niejakiego Puttcatę, działacza z czasów powstania, a zawsze gorliwego „czynownika—diejatiela". Przykład jest zaraźliwym, a raczej powiemy, że zgnilizna rozchodzi się szybko, jeżeli się jej nie tamuje ostrymi środkami. Obywatelstwo z powiatu lipnowskiego wstąpiło w ślady ziemian i inteligencyi pow. błońskiego. Ustępował z posady naczelnika Deboł, znany łapownik, przechodząc na intendenta szpitala św. Ducha w Warszawie. Lipnowskie przewyższało jednak błońskie, żegnając „swego" naczelnika, —na pożegnalnym obiedzie składkowym, wręczono łapownikowi puhar srebrny i wnoszono toasty w języku rosyjskim.

Tak postępują panowie, ludzie niezależni, obywatele ziemscy. Urzędnicy kolejowi, którzy drżą o swe posady, w inny sposób zginają karki przed Moskalami. Niedawno opuszczał służbę na kolei terespolskiej mechanik główny, inżynier Putiata, jeden z Moskali sprowadzonych w roku zeszłym. Maszyniści kolejowi, Polacy, zebrali się na dworcu, gdy wyjeżdżał, całowali go w ramię na pożegnanie, ofiarowali mu bukiet, a jeden z nich powiedział mowę po moskiewsku. Obecnie opuszcza służbę naczelnik warsztatów, Proszyn, człowiek, który wprost się znęcał nad Polakami; podwładnych traktował tak, że się nigdy nie raczył odkłonić, gdy mu się kłaniano; przytem zniżał Polakom wynagrodzenia, skazywał na kary, przeciążał pracą — i pomimo to maszyniści mają zamiar uczcić go pamiątkową grupą fotograficzną.

W V-tem gimnazyum męskiem w Warszawie niedawno wykryto tajną bibliotekę uczniów, która pomagała młodzieży kształcić się w rzeczach zaniedbanych przez kurs gimnazyalny. Z tego powodu kilku uczniów wydalono.

W Lidzie (gub. wileńska) proboszcz miejscowy został skazany na 200 rubli za to, że lud owacyjnie przyjmował biskupa wileńskiego.

W Kieleckiem ciągle panuje zaburzenie wśród ludu z powodu sprawy kieleckiej. Kiedy przed miesiącem do Chęcin przybyli żandarmi aresztować księdza, mieszczanie zbiegli się z pola z widłami i motykami i zmusili żandarmów do odwrotu. Dalszy przebieg sprawy niewiadomy.

— Z kroniki prześladowania. Z Łodzi piszą do „Now. Reformy:

Strasznie przygnębiająca atmosfera panuje w Łodzi, w tem największem po Warszawie mieście Królestwa. Składają się na to trzy główne czynniki: przewaga liczebna Niemców, którzy się starają dowieść wszelkiemi sposobami, że są wiernymi poddanymi cara; pie czołowitość szczególniejsza władz, mających ciągle bacznie zwrócone oko na Łódź, jako na ogromne zbiorowisko warsw pracujących i największe wskutek tego po Warszawie siedlisko propagandy socyalistycznej; —trzeci czynnik—to demoralizacya inteligencyi pod wpływem żydowsko niemieckiej burżuazyi, dla której jedyn m ideałem jest rubel. Będąc niedawno przejazdem w Łodzi pisze dalej korospondent—ze bratem wiązankę smutnych faktów, świadczących, iż ucisk rosyjski szerzy się tu na równi chyba, jak w Sielcach, Białej Podlaskiej, Chełmie i innych miastach, jak mówią Rosyanie, oraz przekonałem się powodnie, że pewna część inteligencyi polskiej została już niestety zdemoralizowaną i spodloną w tem geszefciarsko-niemieckiem otoczeniu.

Decorum z obroży tedy możnaby obecnie zupełnie zasłużenie posłać niektórym Polakom tutejszym, a w pierwszym rzędzie prezydentowi miasta, Pieńkowskiemu, który w magistracie, pomimo, że jest z urodzenia Polakiem i katolikiem, przestrzega mówienia po rosyjsku lepiej, niż żandarm, a niedawno w sklepie Pilisza zrobił taką samą awanturę, jak Hurkowa przed kilku laty Bardetowi. Nie chcąc rozmawiać żadnym z trzech języków, proponowanych mu przez sklepową, tj. po polsku, niemiecku i francuzku, narobiwszy hałasu i zagroziwszy zamknięciem sklepu, jeżeli nie przyjmą subjekta, znającego język rosyjski, oświadczył, że teraz chyba służbę tylko będzie musiał do sklepu przysyłać, w którym nie mówią... zrozumiałym językiem. Ten „diejatielo" w polskiem nazwisku grzecznej jeszcze się znalazł od prawdziwego w granatowym mundurze, rotmistrza Hochfelda, który naraził na ogromne straty pp. Szultzego i Bieńkowskiego, właścicieli muzeum przenośnego. Ów rotmistrz pewnego razu wchodzi do lokalu muzeum i nie opłaciwszy biletu, podąża na salę. Odźwierny zatrzymuje go, zwracając uwagę, że kasa jest w przedsionku, na co otrzymuje w najwyższym stopniu brutalną odpowiedź. Właściciel muzeum ujmuje się wtedy za odźwiernym, tłómacząc, że tenże jest w prawie żądać opłaty wstępu, a więc nie ma prawa nikt go za to bezcześcić. „Ja tiebie pokażu, kakoju u mienia prawo", brzmi odpowiedź. I rzeczywiście po chwili zjawia się policya, publiczność wyrzucają z sali, stawiają dwóch kozaków przy wejściu i muzeum zostaje zamknięte. Właściciel jeździł do Warszawy i Petersburga szukać sprawiedliwości, ale tej nie znalazł, owszem kazano mu nawet rozebrać budynek, umyślnie na muzeum wystawiony.

Inny „diejatel", który się odznaczył w ostatnich czasach — to pop Juchnowskij, znany tutaj z nawracania Czechów na prawosławie i wyszukiwania prawosławnych, wstydzących się „swego" wyznania, tj. unitów. Pewnego razu Juchnowskij zjawia się u p. Naruszkiewicza, właściciela domu i emerytowanego urzędnika, oświadczając, że to a to mieszkanie pragnie wynająć na szkółkę cerkiewną, ponieważ ten punkt bardzo mu się podoba. Na to odpowiada p. Naruszkiewicz, że jest to niemożebnem, gdyż pomienione mieszkanie zajmuje już od dość dawna p. W., z którym zawarty jest kontrakt na 3 lata. Jest to już sprawa nie moja, ale pańska, jak się pan załatwisz z lokatorem, ja zaś mieszkanie to mieć muszę, bo lepszego punktu nie widzę — odpowiada pop.— Ależ ja go dać nie mogę i nie mam prawa — mówi p. N. Na to pop raczy już grozić: —Zechciej pan postępować rozważnie, nie zapominaj, że emeryturę łatwo można stracić, a i na tem się nie skończy jeszcze. Co tu umowa znaczy w obec tego, że do szkółki prawosławnej jest to punkt wygodny i że lepszego, zapewniam pana, szukać nie myślę.— P. Naruszkiewicz ustąpić musiał. Szczęściem, że w tydzień potem Juchnowskij za dotychczasową gorliwość przeniesiony został na lepsze miejsce.

— Aleksandrów pogr. Z polecenia gubernatora warszawskiego rozpoczęto tutaj roboty przy kopaniu kanału, który ma za cel odprowadzenie nieczystości i wody, jaka często zalewa ulice i przysparza błota. Kanał przeciągnie się od zabudowań komory celnej w pierwszej ulicy po za sztachetami, przez grunta p. Trojanowskiego, aż pod las.—Tutejszy urząd pocztowy połączono obecnie z telegrafem.—Pod wieczór, 17 zm., po przejściu pociągu pruskiego z Otłoczyna do Aleksandrowa, dróżnik obchodowy znalazł na plancie człowieka bez przytomności. Po przybyciu pomocy lekarskiej, odwieziono dającego słabe znaki życia do ambulatoryum w Aleksandrowie. Jak się okazało, jest to Ignacy Kośmin, mieszkaniec powiatu ostrowskiego, gubernii łomżyńskiej. Kośmin, w towarzystwie Józefa Jackowskiego, wracał z Ameryki, dokąd obydwaj emigrowali przed rokiem i razem pracowali w jakiejś fabryce w Nowym Yorku. W Otłoczynie spotkali niejakiego Wacława Kitowskiego, który dowiedziawszy się, że są emigrantami, że nie mają żadnych dowodów legitymacyjnych, począł ich straszyć, że na granicy czeka ich wielka kara za przejście granicy i radził im, dla uniknienia tego, wyskoczyć z wagonu i iść z nim razem. Wyjechawszy więc z Otłoczyna, Kitowski, Kośmin i Jackowski wyskoczyli w biegu z wagonów. Kitowski i Jackowski szczęśliwie, bo podnieśli się i poszli dalej, a Kośmin pozostał na plancie bez znaku życia. W celu dalszego przeprowadzenia śledztwa, natychmiast aresztowano Kitowskiego i w kajdanach odesłano wraz ze świadkiem Jackowskim do sędziego śledczego w Nieszawie, a Kośmina odwieziono do szpitala we Włocławku, gdzie w poniedziałek wyzionął ducha.

POD PRUSAKIEM.

W. KS. POZNANSKIE.

Miłosław. W lesie winnogórskim zostali w tych dniach zaszpani przy kopaniu żwiru dwaj robotnicy. Jeden z nich zdołał się wyratować, drugi natomiast postradał życie.

— Cukrownie. W W. Ks. Poznańskiem znajduje się obecnie 16 cukrowni, w Pr. Zachodnich 19, a w Pr. Wschod. 3. Cukrownie w Księstwie przerobiły w październiku br. przeszło 5 milionów centnarow buraków; wschodnio-pruskie 450,000, zachodnio-pruskie 4 060,000 centnarów. Na Pomorzu istnieje 10 cukrowni. W. Ks. Poznańskie zatem dzierży pierwszeństwo między 4 prowincyami.

— Znany w szerokich kołach nauczyciel wyższy gimnazyum realnego w Poznaniu p. profesor Trawiński obchodził w tych dniach 25-letni jubileusz swej pracy nauczycielskiej. Kolegium szkolne rzeczonego zakładu urządziło na cześć zasłużonego członka swego uczte, na której pomiędzy innemi p. profesor Plewe w serdecznych słowach podnosił zasługi p. Trawińskiego, jakie położył około gimnazyum realnego.

— Wilda pod Poznaniem liczy 6000 mieszkańców, św. Łazarz 4 tysiące i Jeżyce 15,000 włącznie z wojskiem. Miasto Poznań liczy zatem z przedmieściami i wojskiem 100,000 mieszkańców.

— Mię łyrzecz. Tutejszy sąd przysięgłych skazał gospodarza Szymona Wolnego ze Zbaszynia za ciężkie poranienie, skutkiem czego nastąpiła śmierć, na 5 lat cuchthauzu. Wolny bił, poniewierał, dusił, a nawet gryzł swą żonę przez długi czas tak, że nieszczęśliwa z powodu tego w końcu umarła. Jako świadkowie stawały własne jego dzieci, liczące 8, i 12 lat, oraz matka jego, licząca 60 lat.

PRUSY WSCHODNIE I ZACHODNIE.

Drużyny, w pow. brudnickim, własność komisyi kolonizacyjnej, już urządzono na parcele dla kolonistów, którym na wiosnę mają być oddane. Całe pole wydrenowane. Urządzono dwie parcele dla rzemieślników po 18 i 30 mórg, oraz 10 zagród włościańskich od 60—140 mórg. Podobno stanąć tam ma kościół ewangelicki.

— Podzamcze. We wsi Tebli w Polsce, położonej przy granicy pruskiej, wydarzył się w tych dniach straszny wypadek. Na wiosnę tego roku wyjechali pewni rodzice na robotę do Saksonii i pozostawili cały dom pod dozorem 14 letniej swej córki; w domu pozostało jeszcze kilkoro drobnych dzieci. Rodzice od czasu do czasu przysyłali starszej swej córce z Saksonii pieniądze na opędzanie potrzeb domowych.

W tych dniach otrzymało dziewczę wiadomość od rodziców, że niezadługo powrócą domu. Córka tak się ucieszyła, że pobiegła do sąsiadów, ażeby się z nimi podzielić radosną nowiną. W tym czasie pozostawiła w domu młodsze swe rodzeństwo bez nadzoru przy palącej się lampce kuchennej. Dzieci zaczęły się bawić lampą i tak długo, aż ją przewróciły. Powstał z tego ogień, od którego zajęły się sukienki dzieci. Ogień przeniósł się następnie na pościel, tak że w przeciągu krótkiego czasu stało w płomieniach całe mieszkanie. Żywcem spaliło się dwoje małych dzieci.

Boleść rodziców, którzy przybyli do domu, była ciężką, straciwszy dwoje dzieci i cały dobytek.

SZLĄZK.

Pauldorf. W niedzielę, 19 zm. obchodzili małżonkowie Ludwik i Józefa Niklowie srebrne wesele.

— Szeroka. We wtorek 14 zm. obchodzili małżonkowie Jan i Zofia Bronny jubileusz złotego wesela. Z tego powodu odprawił wiel. ks. prob. Sieria mszę św. i wygłosił piękne kazanie, po hołując ich zasługi o gminę, kościół i szkołę. Dzierżawca dóbr książęcych p. Friderici uczcił jubilatów przez śliczny podarunek.

— Nowy Bytom. Małżonkowie Franciszek i Karolina Mizera rodz. Tyras obchodzili 19 zm jubileusz srebrnego wesela.

— Karłowo. 16-letnia dziewczyna szła spokojnie przez wieś, gdy nagle z pewnego podwórza wyskoczył pies i skoczył jej na ramię. Przytem przelękła się tak bardzo, że wróciwszy do domu, umarła w przeciągu kilku godzin.

— Prudnik. Miasto nasze pod

WASHINGTON.

Washington, 6 grudnia. W kapitolu została dzisiaj odsłonięta statua Jenerała Jamesa Shields. Statua została umieszczoną obok pomnika Lincolna. Jest to dar stanu Illinois. Pomiędzy innymi miał mowę Altgeld, gubernator stanu Illinois.

Washington, 7 grudnia. Kapitan Picking, dowódzca floty Stanów Zjednoczonych w wodach brazylijskich donosi: Położenie się nie zmieniło od czasu zemknięcia „Aquidaban." Ogień trwa wciąż pomiędzy okrętami powstańców i armatami rządu w Nictheroy. Statki powstańców zostały zmuszone do rzucenia kotwicy cokolwiek dalej od wybrzeża.

AMERYKA.

Obrabowanie banku w South Bend, Ind.

Z South Bend donoszą 7-go grudnia. Dzisiaj na południe włamali się złodzieje do „South Bend National bank'u" i zabrali $15,900. Bank został, jak zwyczajnie zamkniętym na południe, gdy klerkowie szli na obiad. Spostrzegli, gdy wracali, że ktoś włamał się do „basementu" i ztąd do sklepienia, w którem pieniądze były przechowane. Złodzieje zabrali $1090 w złocie, resztę w banknotach.

Poczta obrabowana.

Z Exeter, Neb., donoszą 7 go grudnia: Wczorajszej nocy włamano się do tutejszej poczty, rozsadzono szafę od pieniędzy dynamitem i zabrano znaczki pocztowe warte około $100.

Znaczne nieszczęście.

Z Albany, N. Y., donoszą 6 go grudnia: Wskutek eksplozyi tak zwanej „Calcium lampy" w biórze tow. parowcowego "linii ludzi" (Peoples Line) zostały cztery osoby ciężko pokaleczone. Trzech z nich umrze niezawodnie. Pokaleczonymi zostali: William Recker, Fred Russell, Edward Eagan i Edward Leslie. Russell utracił jednę nogę i brzuch jego został tak pokaleczony, iż wnętrzności się okazały. Eagan utracił także nogę. Przyczyna eksplozyi nie jest znaną.

W fabryce obuwia.

Z Detroit, Mich., donoszą 7 go grudnia: Fabrykanci obuwia Pingree i Smith rozpoczną znów pracę w wszystkich wydziałach począwszy od dnia pierwszego stycznia 1894. Robotnicy będą pracowali 9 godzin dziennie.

Pożar ze stratą żyć ludzkich.

Z Pittsburga donoszą 6 go grudnia: Pożar uszkodził dzisiaj wieczorem halę turnerską w Allegheny o $ 9,000. Śmierć znalazły dwie osoby, tj. pani Benninghoff i jej 5 letnia córka Emma Bezprzytomnych wskutek dymu znaleziono także jej dwóch synów Edwarda i Karóla, z których pierwszy liczy lat 7, drugi 4. Ten ostatni umrze niezawodnie.

Znana złodziejka zwaryowała.

Słynna złodziejka Małgorzata Broon, znana w Cleveland i Toledo, O., i w innych miejscowościach pod nazwą. „Old Mother Hubbard", miała w tych dniach być procesowaną w Toledo za kradzież popełnioną w pewnym składzie. Proces jednakże został odłożonym, gdyż Małgorzata zwaryowała w więzieniu. Fotografie jej zdobią albumy zbrodniarzy w różnych miastach amerykańskich.

Straszliwa śmierć.

W tartaku spółki Lesh Sander & Egbert w Goshen, Ind., utracił w tych dniach życie w straszliwy sposób robotnik Oskar Lendson. Podczas pracy potoczył się, padł a głowa jego dostała się pod jednę z cyrkularnych pił, która mu ją w okamgnieniu prawie ucięła.

Utraciła życie dla drogiego jej podarunku.

Z Birmingham, Alabama, donoszą 7 grudnia: Panna Minnie Dean, która została popaloną w uniwersytecie dla dziewczyn zwanym „Southern Female Uniwersity", umarła dzisiaj rano. Wybiegła już z budynku, lecz spostrzegła, iż zapomniała pierścionek z dyamentem i pobiegła po niego. Wkrótce miała wyjść za mąż, a pierścionek był darem od jej oblubieńca. Zresztą wydarzyło się przy tym samym pożarze jeszcze kilka innych nieszczęść.

Oprócz tej panny liczącej lat 19 został popalony 70 lat liczący profesor H. Rechter, który prawdopodobnie umrze.

Katarzyna Summers pochodząca z Opelika, Ala., pokaleczyła się; skoczyła przez okno.

W. Virginia, służąca, pokaleczyła się niebezpiecznie. Umrze może.

Poparzonymi zostali także J. B. Robbins, James Foster i Sam Newhouse, którzy chcieli ocalić powyżej wymienione dziewczyny.

750 ludzi ma znów pracę.

Z Bristol, Pa., donoszą 5-go grudnia: Fabryka kobierców Londom'a, która przeszło pięć tygodni temu została zamkniętą dla zastoju w interesie, zostanie jutro na nowo otwartą. 600 ludzi będzie znów miało zatrudnienie.

Tego samego dnia donoszą z Zanesville, O.: Dzisiaj poczęto znów pracować w hucie żelaza, która jest własnością „Ohio Iron Co." 150 ludzi dostanie zatrudnienie.

Praca dla kilkaset ludzi.

Z Terre Haute, Ind., donoszą 5 go grudnia: Wabash Iron Co., która zamknęła swą fabrykę w wrześniu oświadczyła, że rozpocznie częściowo pracę w przyszły poniedziałek. Około 500 ludzi dostanie znów zatrudnienie.

Śmierć nurka.

Z Asthabula, Ohio, donoszą 9 go grudnia: Nurek Thomas Gray znalazł śmierć przy statku „Pelican", który zatonął. Gray spuścił się do niego o godz. 2giej, a około 3ciej dawał znaki żądające ratunku. Pomocnicy nie mogli go wydobyć i telegrafowali po nurka do Cleveland, Ohio. Sygnały ratunkowe trwały aż do godz. 6-tej. Nurek Edwin Walsh spuścił się do zatopionego okrętu i odkrył, że Gray spadł przez otwór i zawikłał się w druty. Nie żył. Komunikacya powietrza była w porządku, a w przyrządzie nurka nie było wody. Musiał umrzeć wskutek przestrachu lub zimna.

Znaczny pożar.

Z St. Louis, Mo., donoszą 8 go grudnia: Dzisiaj został skład „Famous Clothing Co.", położony na rogu Morgan ul. i Broadway uszkodzony na $20,0 0. Pożar spustoszył tylko niższe piętro. Znajdowało się wtenczas przeszło 500 osób w składzie, lecz wszyscy ocalili się bez wielkich nadwerężeń. Tylko dwóch ludzi zostało pokaleczonych; skoczyli z okna drugiego piętra.

Statek zatopiony.

Z Highland Light, Mass., donoszą 6 grudnia: Wczoraj wieczorem zatonął w pobliżu Eastham statek brytański Jason, który płynął z Calcutty w Indyach Wschodnich do Boston'u w Ameryce. Kapitanem był Niejaki McMillen. W sposób nieznany rozłamał się okręt na dwoje. Cała załoga składająca się z 26 ludzi zatonęła.

Grypa.

Z Beaver Falls, Pa., donoszą 8 grudnia: Grypa występuje tutaj epidemicznie. Wszystkie fabryki cierpią z powodu choroby urzędników, a niektóre muszą zostać zupełnie zamknięte. 50 procent dzieci nie uczęszcza do szkół. W przeciągu tygodnia umarło 12 ludzi a bardzo wielu jest niebezpiecznie chorych.

Ojcobójcy przed sądem.

Z Wausau, Wis., donoszą 8-go grudnia: Dzisiaj rozpoczął się tutaj proces Hermanna i Otona Habeck, którzy dnia 13-go listopada zamordowali swego ojca. Hermann Habeck wyznał, że uderzył ojca siekierą w głowę, a drugiem cięciem przeciął mu szyję. Oton zeznał to samo, lecz okazało się, że nie miał nic do czynienia z zamordowaniem, lecz tylko pomógł trupa zagrzebać.

Nieszczęście w kopalni.

Z Hazleton, Pa., donoszą 5-go grudnia: Co dopiero nadeszła wiadomość, że w kopalni Cristal Ridge wybuchł pożar i że bardzo wielu górników tam pracujących nie ma widoków, aby się mogli wydostać z kopalni.

Arcybiskup Kain bardzo chory.

Z Wheeling, W Va., donoszą 3-go grudnia: Arcybiskup John J. Kain zapadł tutaj na chorobę, która ma być grypą i to bardzo ostrą. Odwieziono go do rzymsko katolickiego lazaretu. Lekarze tamtejsi wątpią o jego wyzdrowieniu.

Lepsze czasy.

Z Leetonia, O. donoszą 5 go grudnia: Fabryka mająca nazwę Cherry Valley jest znowu w biegu. 150 ludzi ma znowu pracę.

Z Fostoria, O., donoszą w tym samym dniu: Fabryka szkła „Hamburg" jest od dzisiaj w biegu. Pracuje tam 175 ludzi.

Z Muncie, Ind., donoszą także w dniu 5-go grudnia, że „Nelson Glass Co." rozpoczęła znów pracę w ośmiu fabrykach szkła tam się znajdujących.

Dziwna choroba.

W izraelickiem szpitalu w Baltimore znajduje się Abraham Blum, chłopiec liczący lat 12, który pół roku temu przybył z Rosyi. Chłopiec, który był bialym, jak każdy Europejczyk, zachorował i od tego czasu cera jego twarzy i ciała staje się mahoniową, a białka jego ócz są obecnie żółtemi. Prof. Osler z Johns Hopkins szpitalu interesuje się bardzo tym chłopcem, i oświadczył że tenże ma chorobę nerek Addisona, która to dolegliwość rzadko się wydarza, a której u dzieci dotychczas nie spostrzeżono.

Obawiał się obłąkania.

W Erie w Pennsylvani zabił w tych dniach 38 lat liczący Etward Cady swego 6 lat liczącego syna i ośmioletnią córkę, poczem odebrał sobie także życie. Był nałogowym spożywaczem morfiny i w ostatnich czasach powziął ideę, że on i jego familia spewnością dostanie obłąkania, gdyby dłużej żyła.

Lepsze interesa.

Z Pittsburga donoszą 9 grudnia: W poniedziałek zostaną znowu otwarte huty żelaza firmy Moorhead, McCleane & Co., przez co znajdzie znów zatrudnienie 150 ludzi.

— Z Wilkesbare, Pa., donoszą tego samego dnia: W Pine Ridge kopalni w Miners Mills, która niedawno temu zakupiła kompania węgielna Algonquin, rozpoczęła dzisiaj pracę. 400 mężczyzn i chłopców ma tymczasowo pracę najmniej na trzy miesiące.

Mała kara.

Z Wausau, Wis., donoszą 9 go grudnia: Dzisiaj ukończył się proces braci Habeck. „Jury" wydała wyrok na mężobójstwo w drugim stopniu w sprawie Hermanna. Habeck, młodszy zaś brat został uznany niewinnym. Dla Hermanna wydano wyrok na 7 lat więzienia.

Praca się rozpocznie.

Z Utica, N. Y., donoszą 8go grudnia: „New York Mills Co." rozpocznie znów pracę w przyszły poniedziałek. W fabryce będzie się pracowało cały czas i bez zmniejszenia myta. Przez dłuższy czas pracowano tylko częściowo i po zniżonych cenach.

Grypa w Jefferson City, Mo.

Donoszą, że w Jefferson City srożyć się grypa. Pomiędzy innymi są chorymi: Gubernator Stone, sekretarz stanu Lesueur, senator Seibert i skarbnik stanu Stephens.

Powieszony.

Z Harrisburg'u w Pennsylvanii donoszą 7 grudnia. Dzisiaj rano został powieszony w tutejszem podwórzu więziennem morderca małej Agnieszki Wright. Zbrodnia została popełnioną dnia 19 września w pobliżu miejscowości Hummelstown. Ofiarą morderstwa była dziewięcioletnia córka Cooper'a Wright, robotnika u „Hummelstown Brownstone Co." W dniu powyżej wspomnianym o godzinie 7mej opuściło dziecko dom rodzicielski, aby się udać do szkoły oddalonej dwie mile. Wieczorem dziewczynka nie wróciła do domu; poczęto przeszukiwać całą okolicę i znaleziono jej zwłoki w krzewach znajdujących się nad drogą prowadzącą do szkoły. Dziewczynka widocznie została zgwałconą i zaduszoną. Poczęto podejrzywać Benjamina Harris, sąsiada, który się do uwięziono. Ażeby go i nareszcie go uwięziono. Ażeby go zabezpieczyć przed sędzią „Lynch" umieszczono go w więzieniu w Harrisburgu. Harris wyznał, że popełnił zbrodnię, o którą go oskarżono. Morderca był wdowcem i ojcem 7 dzieci.

Grypa w więzieniu.

Z La Porte, Ind., donoszą 7go grudnia: W więzieniu w Michigan City występuje grypa epidemicznie. Setki chorych znajdują się pod dozorem lekarzy. Szpital więzienny jest przepełnionym. Zachorowali nawet stróże, których zastąpiono innymi ludźmi.

Coraz lepsze czasy.

Z Barret, Ind., donoszą 6 grudnia: W tutejszej rękodzielni Baltimore i Ohio kolei, w których nie pracowano od 4 miesięcy, rozpoczęła się znów praca. 550 ludzi dostało zatrudnienie.

— Z Grand Rapids, Mich., donoszą tego samego dnia: W fabryce towarzystwa zwanego „Grand Rapids Chair Co." poczęto dzisiaj znów pracować. Robotę dostało 300 ludzi.

— Donoszą także dnia 6go grudnia z Evansville, Ind. W wielkiej dystylacyi firmy „N. P. Mattingby & Co." w Owensboro, Ky., zaczęła się znów praca po długim zastoju. Jest to najgłówniejsza fabryka wódki w całym stanie Kentucky. Pracuje tam 150 ludzi.

Z Fort Wayne, Ind., donoszą 6 grudnia: W fabryce koszul i kamizelek Fostera, która zatrudnia 200 ludzi, poczęto znów pracować. Praca będzie najmniej przez całą zimę trwała.

W tej samej miejscowości poczęto w tym samym dniu znów pracować, 175 robotników w fabryce wozów Old'a.

Muzułmanie przeciw Chrześcianom.

Z Nowego Yorku donoszą 10 go grudnia: Towarzystwo zajmujące się studyami zasad wiary mahometańskiej, miało wczoraj pierwsze swe posiedzenie w budynku położonym pod No. 8 Union Square. Przewodniczyli: Emin L. Naboków, Moskal, który wyznaje religię Mahometa i John A. Lant, który niedawno przeszedł do islamizmu. Naboków, który przez dłuższy czas przebywał w Anglii, mówi wybornie po angielsku. Lant zaś był dawniej redaktorem w Tarrytown.

O godzinie 11 Naboków począł przez okno nawoływać do modlitwy. Obok niego zajął miejsce Lant. Naboków miał modlitwę, poczem Lant przeczytał rozdział z Koranu, a następnie miał mowę o islamie, w której głównie zaczepiał chrześcian i chrześciaństwo w ogóle. Powiadał, że już dawno poznał mahometanizm i przekonał się, że religia „miecza" jest najlepszą. Tych, którzy walczyli o grób Zbawiciela przeciw mahometanom i saracenom, nazwał mordercami. Dodał, że chrześcianami są ci, którzy w nic nie wierzą i są tchórzami i łotrami. Następnie miał Naboków mowę o „Islamiźmie w Ameryce". I on zaczepiał religię chrześciańską.

Obłąkanie wskutek używania napojów alkoholicznych mnoży się.

„O obłąkaniu wskutek alkoholizmu" mówili w sobotą wieczorem w Sherman House w Chicago różni wstrzemięźliwowcy, pomiędzy nimi pani Helena M. Gougar, ex gubernator John P. St. John z Kansas i dr. Leslie E Keely z Dwight. Celem konferencyi było udowodnienie, że wskutek pijaństwa pomnażają się morderstwa żon i dzieci przez mężów i ojców. Wybrano komitet, który ma przedłożyć sprawę ludności w ogóle. Dr. Gray, słynny patolog, w dłuższym odczycie oświadczył, że używanie alkoholu osłabia mózg, wskutek czego często następuje rodzaj paraliżu mózgu i człowiek staje się obłąkanym, co go po większej części doprowadza do morderstwa. Pani Gougar odczytała spis morderstw popełnionych w Ohio w 1 miesiącu przez ludzi będących w takim stanie. Dodała, że w Chicago w przeciągu roku całe trzy familie zostały zabite przez ludzi cierpiących na ten rodzaj obłąkania.

Na konferencyi uchwalono przedłożyć sprawę legislaturze.

Zniknęli.

Z San Francisco donoszą, że 10 zbiegów syberyjskich, którzy zbiegli z wyspy Sachalin, a potem się pokazywali w muzeum 10 centowym, zniknęli nagle. Niezawodnie obawiali się, że zostaną wydani Rosyi.

Wielkie wynagrodzenie.

Z South Bend, Ind., donoszą 8go grudnia: Po rabusiach bankowych nie ma jeszcze śladu. Dyrektorzy obiecali za ich schwycenie $1000 nagrody i 25 procent od uzyskanych pieniędzy.

Morderstwo i samobójstwo.

Z Pittsburga, Pa., donoszą 8 go grudnia: Jakób Holtzmann, człowiek liczący 28 lat, zabił dzisiaj w mieszkaniu swej teściowej naprzód swego syna 10 miesięcy starego, a następnie siebie. Małżeństwo nie było szczęśliwem; wydarzały się spory i miesiąc temu rozeszli się małżonkowie.

Dzisiaj przybył do żony po swoje papiery obywatelskie i książkę bankową; był pijanym i uderzył żonę w twarz, gdy nie chciała mu dać żądanych przedmiotów. Miała dziecko na ręce, upadło na podłogę podczas walki. Holtzmann strzelił do żony, lecz chybił celu, a żona wyskoczyła oknem. Następnie przyłożył rewolwer do skroni dziecka i strzelił zabijając je na miejscu; siebie zaś ugodził kulą w bok. Umarł w drodze do szpitala.

Prawdopodobne otwarcie kilka kopalń w stanie Michigan.

Z Detroit donoszą, że Alger, gubernator stanu Michigan, udał się do różnych właścicieli kopalń, mieszkających w Cleveland, O, i nakłonił ich do rozpoczęcia znów pracy w kopalniach, jakie w stanie Michigan posiadają, a które to kopalnie zostały zamknięte wskutek przeprowadzenia „billu" Wilson'a w kongresie.

Niemieckie czasopismo o Matejce.

Lipska „Illustrirte Zeitung" poświęciła Matejce w ostatnim numerze osobny nądzwyczajny dodatek, wypełniony portretem zgasłego mistrza (reprodukcya świetna z własnego portretu Matejki), dalej wielką kopią „Unii lubelskiej", wreszcie „Wernyhory". Nadto zamieszcza to pismo nekrolog, napisany w tonie niezwykle sympatycznym dla naszego narodu.

„Polska — mówi autor nekrologu, podpisujący się literami L. P. — składała zawsze dowody wielkiej wytrzymałości i siły żywotnej. Przekonywające świadectwa niespożytej swej siły dała Polska w tem stuleciu szczególnie mnóstwem artystycznych i poetyckich talentów, które z łona tego narodu wyszły i pokaźnym szeregiem znakomitych kreacyi artystycznych, o wybitnie polskim narodowym charakterze. Jeden z najpotężniejszych wśród tych talentów, który dziełami swemi zdobył sobie miejsce w szeregu „pierwszych naszego wieku", Jan Matejko, został narodowi swemu i sztuce przez śmierć wydarty.... Matejko był chlubą polskiego narodu — ale nadto jego artystyczna sława brzmiała szeroko po wszystkich krajach ziemi. Należał on do międzynarodowych potęg malarskich, którym wszędzie zasłużoną oddawano cześć — mimo to jednak pozostał zawsze także jako artysta na wskroś Polakiem. Uważał on za swoją misyę, ażeby za pomocą sztuki, którą z takiem mistrzowstwem wykonywał, uświetnić przedewszystkiem swój naród, jego czyny i jego bohaterów z pełnej chwały przeszłości, i w ten sposób działać na podniesienie ducha w upadku, na pokrzepienie i utrzymanie narodowej świadomości, a zarazem wiary w przyszłość narodu. Któżeschce utrzymywać, że usiłowania te Matejki pozostały bezowocnemi?..."

W dalszym ciągu autor nekrologu wylicza i objaśnia wszystkie większe dzieła naszego mistrza.

Grzebanie żywcem w Chinach.

Starodawny zwyczaj Chińczyków pogrzebać ludzi żywcem jeszcze nie wymarł. Straszliwy los być żywcem pochowanym spotyka po większej części takich ludzi, którzy mogą się stać ciężarem dla familii lub gminy, jak n. p. gracze, złodzieje, niepoprawni palacze opium i trędowaci. O kilku takich wypadkach donosi francuzki misyonarz, ks. Ch. Pitou. W okręgu Tszolongh miał ks. Pitou za sąsiadów familię, której naczelnik był namiętnym palaczem opium. Aby zadowolnić swą namiętność sprzedał nasamprzód swoją rolę, potem żonę i nareszcie swych synów. Przybył do niego, nim sprzedał ostatniego swego syna, jeden z jego krewnych, który się nawrócił na chrześciaństwo, aby go nakłonić do porzucenia wady palenia opium. Wszystkie jego usiłowania były daremnemi. Niepoprawny sprzedał nareszcie ostatniego swego syna, a gdy już nic nie posiadał, począł okradać swych krewnych i nareszcie ukradł ze świątyni jego przodków cegły, które sprzedał. Natenczas utracili krewni jego cierpliwość i postanowili go usunąć. Kilku młodych krewnych uwiadomiło go, że zostanie żywcem pochowanym. Bez najmniejszego protestu szedł nieszczęśliwy za nimi do pobliskiej doliny, gdzie już grób jego był wykopanym. Prosił tylko o jednę łaskę i to, aby twarz jego została pokryta trawą. — W okręgu Sanon widział ks. Pitou, jak żywcem grzebano kilku ludzi trędowatych. Zwyczajnie ofiary nie stawiają żadnego oporu. Według opinii Chińczyków jest życie przyszłe tylko dalszym ciągiem życia teraźniejszego i wprawdzie zmarły żyje tam tak, jak tutaj żył. Odnośnie do idei Chińczyków nosi ten, którego ścięto, głowę swoją pod pachą lub też przymocowuje ją do pasa. Dla tego posiada kodeks chiński różne stopnie kary śmierci; kara jest tem ostrzejszą, im więcej ciało zbrodniarza zostaje zeszpeconem. Najlżejszym stopniem jest wieszanie, ścięcie jest karą ostrzejszą; lecz najostrzejszą karą jest „Lin - tszi" tj. zostać rozerwanym w tysiąc kawałków. Odnośnie do tej idei byłoby pogrzebanie żywcem przyjemną śmiercią, gdyż ciało pozostaje nienaruszonem.

Na szczęście.

Pan powraca z podróży i pyta:
— Co nowego, Janie?
— Mieliśmy mały pożar.
— Gdzie?
— Tu w pańskim pokoju. Wielkie szczęście, że ja tu zaraz byłem.
— Ale jakże to być mogło? Przecież prócz ciebie nikt do pokoju nie wchodził.
— Tak jest, to też ogień ztąd powstał, że zanadto się zbliżyłem ze świecą do firanek. Ale jak powiedziałem: wielkie szczęście, że ja tu byłem, bo ktoby był gasił?

Szczęście.

Po kiermaszu zabawili się wieśniacy w pobliskim lasku, gdzie gościnny ustawił bufet. Gdy już sobie goście podchmielili, rozpoczęła się wcale szykowna bijatyka, przyczem rozbijano krzesła, kufle i butelki. Gościnny nie posiadał się z gniewu. „Szczęście wasze," zawołał, „że tu nie ma drzwi, bo bym was wszystkich powyrzucał"!

Skaleczenie ogórkiem.

Zeszłego miesiąca na „Naschmarkcie" wiedeńskim rozegrała się zajmująca scena między straganiarką Tauber a jej kolżanką Nowotną. Poszło o cenę ogórków. Od słowa do słowa zeszła kłótnia na temat narodowości, aż ostatecznie Tauberowa chwyciła ogórek, rzuciła na Nowotnę i trafiła ją w oko. Ztąd przyszło do procesu. Nowotna rzeczywiście miała oko skaleczone, ale nie wiadomo, czy ogórkiem. Trybunał skazał Tauberową na 2 miesiące kozy i 93 zł. „szmergelda".

Herold młodego wieku.

Oczejście ostatnie trzydzieści lat lub więcej od stulecia, a oddinek będzie przedstawiał per od nieograniczonej popularności Hostetter'a Stomach Bitters. Otwarcie roku 1894 zostanie uznaczone okazaniem się nowego Almanaku o Bitters, w którym użytek, pochodzenie i czynność tej po całym świecie znanej medycyny ja sno zostaną wyłuszczonemi. Kalendarz i astronomiczne obliczenia znajdujące się w tej broszurze są zawsze zdumiewająco dokładnemi, a statystyka, illustracye, humor i inne materyo do czyt nia rą zawsze bardzo interesującemi i pełnemi korzyści. Hostetter's kompania w Pittsburgu, Pa., sama go ogłasza. Zatrudnia przeszło sześćdziesiąt ludzi przy mechanicznej pracy i potrzeba przeszło jedenaście miesięcy w roku aby ukończyć przygotowania do Almanaku. Można go bezpłatnie dostać od wszystkich aptekarzy i handlarzy na prowincyi a jest drukowany w języku angielskim, niemieckim, francuzkim, walijskim, norwegskim, szwedzkim, holandzk m, czeskim i hiszpańkim.

* Pani Elisabeth Jenis z Amityville, N. Y., wdowa po weteranie wojny w 1812 r., obchodziła w tych dniach 100 letnią rocznicę jej urodzin. Żyje siedmioro jej dzieci, z których najstarsze liczy lat 75. Pittsburga, Pa., sama go ogłasza. Zatrudnia przeszło sześćdziesiąt ludzi przy mechanicznej pracy i potrzeba przeszło jedenaście miesięcy w roku aby ukończyć przygotowania do Almanaku. Można go bezpłatnie dostać od wszystkich aptekarzy i handlarzy na prowincyi a jest drukowany w języku angielskim, niemieckim, francuzkim, walijskim, norwegskim, szwedzkim, holandzk m, czeskim i hiszpańkim.

* Pani Elisabeth Jenis z Amityville, N. Y., wdowa po weteranie wojny w 1812 r., obchodziła w tych dniach 100 letnią rocznicę jej urodzin. Żyje siedmioro jej dzieci, z których najstarsze liczy lat 75.

Z niw polskich w Ameryce.

W Shamokin, Pa., umarł Wiel. ks. Floryan Klonowski.

— Występy Braci Reszke (Warszawianów) w Nowym Yorku ściągają do teatru niezliczoną ilość publiczności. Wszystkie czasopisma przesadzają się w pochwałach dla naszych śpiewaków. A śpiew to drogi, bo Jan (Jean) bierze za występ $12 0, brat jego Edward $800.

— W LaSalle, Ill., Polak J. Wallach otrzymał wyrok na $7500 odszkodowania od miejscowej kolei u licznej której wagon uciął mu nogi.

— W Toledo, Ohio, Maryanna Hetmaniak zaskarzyła Milburn Wagon Co." o $ 0,000. Mąż jej utracił życie podczas pracy w fabryce powyższej firmy.

NOWE OBRAZY.

W drukarni "Gazety Polskiej" wydrukowane zostały następujące obrazy:

1.) 8 Kwietnia, 1864 r. w Warszawie.
2.) " " " "
3.) Nie poddadzą się.
4.) Będzie o jednego mniej.
5.) Matka Bozka Częstochowska objawia się męczennicy polskiej do taczek przykutej w podziemiach kopalni na Sybirze.
6.) Wizerunki królów polskich.
7.) Bosak-Hauke, Naczelnik wojskowy województwa Krakowskiego, Sandomierskiego i Kaliskiego.
8.) Jen. Ludwik Mirosławski, dyktator polski w r. 1863.

Album powstania 1863 — 1864 r., format 13x19. Na pięknym papierze.

Cena 25c. za egzemplarz czyli $1.50 za wszystkie 8 obrazów.

Nie tylko w każdej polskiej hali obrazy te znajdować się powinny ale w każdym polskim domu, obok obrazów Kościuszki, Pułaskiego i Sobieskiego.

Zwracamy na powyższe uwagę wszystkich agentów. Odstępujemy dobry rabat.

Dr. Eleonora Muszynska,

posiadająca dyplom doktora wszystkich chorób kobiecych,

z dwuletnią praktyką w szpitalu Dzieciątka Jezus w Warszawie, oraz profesorka akuszeryi w medycznem kolegium udziela lekcyi akuszeryi i egzaminuje w polskim języku z wydaniem dyplomu.

Leczy wszystkie zastarzałe choroby kobiece jako to: niepłodność, krwiotok, choroby maciczne, ból głowy, ból gardła, zastarzałe rany, puchliny, róże, ból oczów, i wszystkie dziecinne i letnie choroby, oraz wywyichnięcia rąk i nóg naprawia. Specyalność lekarstwa udziela na choroby maciczne i leczy choroby piersiowe, ból krzyża i w plecach i reumatyzm.

Godziny ofisowe od 10 rano do 12 od 4 do 6 wiecz.

Drugie piętro:

685 MILWAUKEE AVENUE,
CHICAGO, - - ILLINOIS.

PIERWSZA
Księgarnia Polska
W AMERYCE,
WŁADYSŁAWA DYNIEWICZA
W CHICAGO

odebrała z Europy wielki zapas wielkiego i pięknego dzieła (rozmiaru 9x11½ cali) pod tytułem:

ŻYWOT PANA I ZBAWICIELA NASZEGO
JEZUSA CHRYSTUSA
I BOGARODZICY DZIEWICY
MARYI.

Obejmujące 722 stronnic wyraźnego i pięknego druku, mocno oprawne w najlepsze angielskie płótno, ze złotemi wyciskami i marmurowemi brzegami. Dzieło to ozdobione jest kilkuset rycinami czyli obrazkami.

Cena 6 dolarów.

Dla kupujących w większej ilości odstępujemy rabat. (x)

POZNAŃ, WISCONSIN.

Kupiłem wielką farmę obejmującą prawie 1000 akrów od Sterling kompanii i podzieliłem ją na mniejsze oddziały po 40 do 80 akrów, które są przydatne na małe farmy. Ziemia ta leży tuż w sąsiedztwie Poznania, Wis., a każda farma ma dobry dom a niektóre mają także wielkie stajnie itd. Nie zapominajcie, że przeszło 200 polskich familii zakupiło tutaj rolę w przeciągu ostatnich trzech lat, że mają piękny kościół itd.

Jeżeli pragniecie mieć piękną farmę z domem itd., to korzystajcie z tej sposobności. Może już nigdy nie będziecie mieli sposobności kupowan a dobrej roli po tak niskich cenach. Oprócz tych farm mam blizko 30,000 akrów dziczyzny, pięknem, twardem dr ewem, które sprzedaje po $1 do $8 za akier.

Piszcie po książki, mapy, itd. opisujące te grunta.

K. Rosholt,
Eau Claire, Wis.
(48—51)

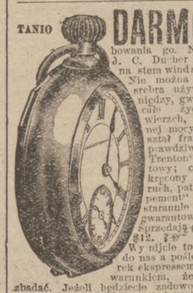

TANIO **DARMO** do oglądania PRZEZ KAŻDEGO! próbowania go. Najlepsza & oz. J. C. Dueber koperta „zwana stem wind silverine case." Nie można rozróżnić od srebra używanego do pieniędzy, gwarantowana na całe życie. Mocny wierzch, fugi podwójnej mocy, płaski kryształ francuzki. Ruch prawdziwy „American Trenton", 7mio kleinotowy czysto-niklowy, kręgowy z góry, szybki ruch, patentowy „escapement" i skrzydło, starannie uregulowany, gwarantowany na 5 lat. Sprzedają go wszędzie po $12. Nasza oferta. Wyślijcie to i przyślijcie do nas a posłemy wam zegarek ekspressem C. O. D., z warunkiem, że możecie go zbadać. Jeżeli będziecie zadowolnionymi, że to jest regularny $12 zegarek i takim, jakim go przedstawiamy, zapłacicie agentowi naszą najniższą $4.90 cenę i zatrzymajcie go. Gwarantujemy że się równa z każdym który kiedy kolwiek został sprzedanym za $15. Zresztą pieniądze każdego zwrócimy, gdyby nie był zadowolnionymi. Wielki katalog wysłany bezpłatnie.

A. C. Roebuck Corporation, Minneapolis, Minn., [Inc.) Odnosimy się do jakiegokolwiek Banku Nar. w Minnesocie. Kapitał $75.000
(Febr. 9, '94)

DR. PIOTRA
GOMOZO

jest uważanem za jedno z najlepszych lekarstw tego wieku. Oczyszcza krew, nadaje odnowioną żywotność, wykorzenia zarodki choroby z ciała, gdyż przyczynia się do tego, że wszystkie organy znajdują się w dobrym stanie do działania. Medycyna jest przygotowaną z przeszło trzydziestu różnych gatunków ingredyencyi, głównie z roślinnego, roślinnej i była znaną w Anglii przez przeszło sto lat. Używano ją z wielką korzyścią w wszystkich ogólnych terźniejszych dolegliwościach, a zwłaszcza w tych, które pochodzą z kwi i chorego żołądka jako to:

Zatwardzenie, Ból głowy, Dolegliwosci watroby, Żółtkowość, Żołtaczka, Reumatyzm, Wodna uchlisa, Trudność trawienia, Niestrawność, Goraczka, Róża, Pryszcze, I brai ogniczka, Szkorbuty, Strupy, Świerzbiączka, Glisty, Lisza, Wrzody, Wyrzuty Rakowe w wyrostejeru, Bóle i rany, Bóle w systemie kości, Wychudnienie, Dolegliwości nlewiast, Słabość, Bronchitis, Zarnice, Ból w krzyżach, Zawrót głowy, i t. d.

GOMOZO nie jest medycyną patentową, też nie sprzedawają jej aptekarze; lecz mężczyźni i niewiasty, którzy używają je, zostali wyleczeni, upowodowani przez widzących dla doktora, i przez życzenie, aby i ich współtowarzysze odnieśli korzyść, działają jako jego agenci i w ten sposób mogą go dostarczyć ludziom cierpiącym w oddaleniu.

Jest niezrównanem jako lekarstwo domowe a mianowicie w miejscowościach położonych bardzo daleko od lekarzy i aptek. Lekarstwa tego nie można dostać od aptekarzy, lecz tylko od miejscowych agentów. Jeżeli nie ma agenta w waszem sąsiedztwie, piszcie po ulżone szczegóły do

Dr. Peter Fahrney,
112—114 S. Hoyne Ave., Chicago, Ills.

KATALOG
KSIĄŻEK
wydawanych w drukarni "Gazety Polskiej"
W. DYNIEWICZA.
Chicago - - Illinois

Książki szkolne i treści naukowej.

Abecadło z obrazkami treści religijnej, dla dzieci polskich w Ameryce. Przez Wł. Dyniewicza.....15

Aleksandra Chodźki Słownik Polsko-Angielski i Angielsko-Polski w mocnej oprawie ze złoconemi tytułikami. Cena.....$4.00

Arytmetyka czyli książka Rachunkowa, podług arytmetyk amerykańskich opracował K. W. Dyniewicz, w mocnej oprawie.....35

Dwanaście ogólnych praw wszechświata napisał ks. Jan Adamski.....15

Dzieje narodu polskiego ozdobione 78 obrazkami w mocnej oprawie po 40

Dzieje starego i nowego Testamentu czyli Historya Biblijna, ułożona dla szkół katolickich, z 100 obrazkami i mapą ziemi świętej, w mocnej oprawie. Cena.....40

Elementarz mały czyli Pierwsza Nauka Czytania, Pisania i Rachowania, przez W. Dyniewicza.....8
W mocnej oprawie.....12

Elementarz Polski czyli Nauka Czytania, Pisania i Rachowania, z nauką pisowni i gramatyki, przez Wł. Dyniewicza w mocnej oprawie.....25

Gramatyka Języka Polskiego, szkolna przez Antoniego Małeckiego . 85

Historya Stanów Zjednoczonych od odkrycia Ameryki aż do naszych czasów, z krótkim zarysem innych krajów Amerykańskich wraz z deklaracyą niepodległości, artykułami konfederacyi i Konstytucyą Stanów Zjednoczonych (przeszło 400 stronnic). W mocnej oprawie.....75

Historya święta czyli Dzieje starego i Nowego Testamantu (mniejsza) w mocnej oprawie.....12

Katechizm rzymsko-katolicki (większy) w mocnej oprawie.....25
X. J. Deharbe, T. J.

Katechizm rzymsko-katolicki (mały) 8
W mocnej oprawie.....12
X. J. Deharbe, T. J.

Katechizm Baltimorski mały.....8

Katechizm Baltimorski większy w mocnej oprawie.....20

Katechizm Początkowy Rzymsko — Katolicki.....5
W mocnej oprawie.....8

Kucharka polska i amerykańska, zawierająca kilka set przepisów kucharskich dla młodych mężatek, kucharek i gospodyń na tanie i smaczne przyrządzanie potraw, a szczególnie: zup, sosów, jarzyn, potraw mięsnych i postnych z uwzględnieniem potraw polskich, a mianowicie: barszczu, bigosu, zrazów, flaków i pieczywa amerykańskiego jako to: cakes, biscuits, muffins, pies itd.....60

Krótki rys początku rozwoju i obecnego stanu Instytucyi zakładu św. Kazimierza w Paryżu pod przewodnictwem Wlbnej Matki Teofili Mikułowskiej 5

Książka polsko-niemiecka dla Polaków do łatwego nauczenia się czytać, pisać, i mówić po niemiecku. Dokładny przekład z wydania nakładem „Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich" we Lwowie. Cena.....75

Lekarz domowy, czyli niezawodne sposoby domow

GOLDZIER & RODGERS.

ATTORNEYS AND COUNSELLORS AT LAW
Rooms 39 & 41, METROPOLITAN BLOCK.
W. Cor. Randolph & LaSalle Str.,
CHICAGO.
TAKE ELEVATOR

Prawnicze Bióro.

MAX. L. KASMAR,

Adwokat wyższego sądu.

92 — 94 La Salle Str., Suite 37.

Rada listowna w polskim języku.

N. B. Ze względu na ilość listów proszących o poradę, odpowie się na takowe tylko wtenczas, gdy dolara jednego się włączy za zmudę czasu przy czytaniu listów i odpowiedzi na takowe, za pocztowe marki, papier, pisanie itd.

(Sept. 14—94).

POSZUKIWANIA.

Poszukuję mego brata stryjecznego Stanisława Kijak pochodzącego ze wsi Wola Wadowska, pow. Mielec, Galicya. Przyjechał sześć lat temu do Ameryki. Ktoby go znał lub on sam, niech mi da znać o miejscu jego pobytu.

Franciszek Kijak.
Lawrenceville, Mercer Co., New Jersey.
(49 — 50)

Poszukuję Tomasza Jaskot. Pochodzi z Galicyi, powiatu T rnobrzeg. Od 5 lat przebywał w New Yorku. Upraszam Sean. Roda ów ktoby wiedział o miejscu jego pobytu, aby raczył mi donieść.

John Jaskot.
1141 Indiana Ave., Trenton, N. J.

Poszukuję Józefa Brakowieckiego, ze wsi Ruchaja w Rzadkiej Polsce, który 3 lata temu przybył do Ameryki. Ma przebywać w Illinois lub Pennsylvania. Ktoby o nim wiedział lub on sam niechaj zgłosi się do

Jan Ropiak.
504 Noble Str., Chicago, Ill.

Poszukuję Ignacego Głowackiego, który przedtem przebywał w Connellsville, Pa., a obecnie znajduje się gdzieś w Iowa.

Marcin Wisiołowski.
542 Noble Str., Chicago, Ills.

Poszukuję brata mego Jana Kociszewskiego, który przebywał w South Chicago i wyjechał do Lemont, Ills. Kto mi da o nim pewną wiadomość, otrzyma $15 nagrody. Pochodzi z pod zaboru rosyjskiego a przebywa 16 lat w Ameryce.

Józef Kociszewski.
3383 Superior Ave., So. Chicago, Ills.

KANTYCZKA

od czasów zaprowadzenia chrześciaństwa w Polsce, znajduje się w każdym domie polskim, aby w czasie adwentowym czcić swem pieniem Najśw. Pannę a podczas Godów, tj. po Bożem Narodzeniu weselić się i wyśpiewywać pieśni z Kantyczki, że Chrystus się narodził.

Kto w swym domu tu w Ameryce nie ma jeszcze Kantyczki niech przyśle 75c. W Księgarni Polskiej Wł. Dyniewicza, 539 Noble Str., Chicago, jest w wielkiej ilości

Kantyczka

i Kancyonał czyli zbiór najnowszych pieśni, starożytnych kolend i pastorałek, z Nowenną na adwent. W mocnej oprawie po cenie - 75c.

Dr. Wł. Statkiewicz,

lekarz ze starego kraju, z długoletnią praktyką przy szpitalach jak w Europie, tak i w Ameryce,

SPECYALISTA CHORÓB KOBIECYCH I DZIECINNYCH,

czy z dobrym skutkiem wszelkie choroby za starzałe, jako: duszność, reumatyzm, choroby gardła, piersi, żołądka; ból głowy, oczu, nosa, uszu; febry, skrofuły, wyrzuty na głowie i stopach; choroby macicowe, zboczenia regularności, białe upływy, krwiotoki, niepłodność, bolesci popołogowe i t. p. dolegliwości kobiece w ogóle wszelkie choroby męzczyzn, kobiet i dzieci — prędko i skutecznie. Lekarstwa są przyrządzane w mojem laboratoryum, pod wyłącznym mym dozorem. Do dokładnie (i o ile możności czytelnie) opisanego tresci zapisania z wymienieniem „Gazety Polskiej" dołącz dwucentowy znaczek pocztowy, a odwrotną pocztą odpowiem ile będzie trwać kuracya co będą kosztować lekarstwa.

Adres
Dr. Wł. Statkiewicz,
954 Joliet Street, La Salle, Illinois.
(Febr. 4 94).

Tanio

PIĘKNY GARNITUR SALONOWY.
ELEGANCKI "POOL TABLE" $110.
PIĘKNY PIEC DO OGRZEWANIA SALOONU.

Wszystko musi być sprzedane.

108 West Adams Str., - Chicago
(49 — 50)

PEDICURA

NA POCENIE NÓG, BÓLE ITD.

Przysyłamy 50 centów w naszych pocztowych lub przez Money Order a wyślemy wam podeszczko

Pedicura Maści.

Gwarantujemy pewne uleczenie (w ciągu tygodnia) pocenie nóg i rezultaty pocenia nóg, jak: bóle, wrzody itd., nie szkodząc waszemu zdrowiu — jeśli użyte jak przepisano. Adres:

PEDICURA CO.,
31 N. Wright ulica, - Chicago, Ills.
P. S. Piszcie wasz adres wyraźnie. (x)

Podziękowanie.

Bondsville Mass., 5 Grudnia, '93.
Do "Pedicura Co.," 31 Wright Str., Chicago, Ills.
Szanowny Panie!

Najprzód dziękuję Panu za maść, którą mi Pan przysłałeś. Używałem jej według pańskiego przepisu. O wiele mi się polepszyło, nogi nie pocą się już tak, jak dawniej, a ból zupełnie ustał. Polecam pańską maść każdemu, którego nogi się pocą. Przyślam jeszcze jednego dolara na maść i proszę o przysłanie mi dwóch pudełek po 50 c. każda. Jedno jest przeznaczonem dla mnie, a drugie dla innej osoby. — Z szacunkiem

Aleks Gucwa.
Lb. 188. Bondsvillage, Mass.

J. J. HAWELKA & CO.,

Pożyczki na własność (Real Estate).
Bióro zabezpieczenia.
Ogólne Bióro parowcowe i kolejowe Bilety

do i z
EUROPY

po najtańszych cenach. Zajmuje się szczegółowo wydzierżawianiem domów.

379 W. 18-th Str.

Listy polskie na poczcie.

866	Antonowicz J.	607	Latwicas D.
884	Bellfski M.	609	Lawack k P.
898	Bielowska M.	618	Lewiński M.
393	Bak W.	619	Liska F.
417	Ceynch M.	628	Lubozyński J.
418	Chmielewski A.	624	Lugski M.
497	Orefal W.	626	Magnuszewski P.
428	Cynult K.	628	Malas I. J.
469	Czachorowski J.	651	Mlyczkowa M.
442	Dodrouki S.	652	Moszyk W.
443	Domitrowic S.	654	Mordel S.
445	Drazmata A.	660	Nwownicki L.
446	Drazmata M.	668	Nowak J.
480	Dziura J.	669	Nowik J.
458	Formański J.	674	Padanin T.
460	Franciszkowicz M.	675	Pest a I.
473	Gibeti W.	683	Rozion a M.
478	Grasek G.	688	Renokowski K.
490	Grodecha M.	695	Romanck S.
494	Grod A.	702	Rouszeński J.
488	Gtob S.	704	Rumpka S.
501	Herndziński J.	709	Sanoleński M.
531	Jampolski J	712	Schwarz J.
131	Jankowski A.	739	Sigua I.
548	Jarok M.	747	Siroki J.
561	Jó wiak J.	751	Sonolenski M.
543	Kalupeb ki F.	754	Soschlas S.
547	Kazalicki B.	757	Sonikowski M.
554	Kiesiya S.	763	Staslński J.
556	Kiszkowski K.	776	Szczepanowski A.
570	Kohu ti oruta G.	778	Sztec K.
571	Komalcas J.	780	Tamkienele W
578	Korbal J.	820	Wojciechowski J.
578	Kotoski M.	821	Wojnicki M.
579	Kowalczyk J.	822	Wojsla J.
580	Kowa L.	826	Wosiblski M.
581	Kostowski A.	834	Wozisat F.
587	Krucki J.	838	Wotzlewicz W.
598	Krz sztyniak P.	840	Zec J.
595	Kulczyki L.	881	Zaremba L.
598	Kustak J.	882	Zdrojewski A.
599	Kutata I.	885	Zienkarski A.
600	Kupdas.	888	Zotkowski M.

Nędza zamiast bogactwa.
(Dla „Gazety Polskiej".)

Pojadę sobie do Ameryki,
Aby zebrać tam pieniędzy
Tam zabawy i rozrywki
I nikt nie zna mówią nędzy.

Bo kto tylko tu powróci
Każdy o tem opowiada,
Hula, śpiewa, piosnki nuci
I ubranie ma nielada.

Ma pieniędzy i zegarek
I wygląda jak pan jaki,
Co posiada folwarek
Lub pałacyk siaki taki.

Nie jeden tem się ułudził,
Nasłuchawszy się gadania,
A może jeszcze kto podbudzał,
Aby nie odstąpił zdania.

Cóż to tamten ma być lepszy?
„Myśli sobie i powiada",
Który przedtem był biedniejszy,
A teraz żyje nielada.

Więc i ja sobie zaradzę,
Aby pojechać do Ameryki,
Sprzedam wszystko, co posiadam,
Nie zważając na żony krzyki.

Ty tu nie płacz, nie narzekaj,
Bo ja zrobię, com zamyślał,
A ty siedź tutaj i czekaj
I zarobię i tobie przyszlę.

Chcę zarobić tam pieniędzy,
A tu kupim ziemi włuka,
Będziem żyć nieznając nędzy,
A także będziem mieć wieprzuka.

Sprzedał wszystko to nie żarty,
Niezważając na płacz żony,
Wykupił sobie szyfskartę,
I popłynął w obce strony.

No nareszcie i po podróży,
Bo już przybył do Ameryki,
Tu w przeróżny sposób wruży,
Chociaż chodzi jakby dziki.

Chciałby kogo o co spytać,
Lecz żaden go nie rozumie,
Bo tylko po angielsku słychać,
A Anglik po polsku nie umie.

Chodzi patrzy na około,
Strach ogarnął go niemały,
Posępniało jego oczoło,
I zapłakał jakby mały.

Narzekając sam na siebie,
Że nie słuchał swojej żony,
Bo myślał żyć, jakby w niebie,
Aż tu dziwne jakieś strony.

Z kimś przypadkiem się spotkali,
Co po polsku doń powiada:
„Czyście z kraju przyjechali",
Tak jest panie, odpowiada.

Ale w kiepski czas przybyli,
Bo teraz bieda w Ameryce,
Fabryki wszędzie stanęły,
I ani zarobić na życie.

A ludzie, co bez roboty,
Ciągną się z miejsca na miejsce,
Tak jak u nas piechota,
Co na zimę stają w mieście.

Lecz człowiek temu nie wierzy,
Co niedawno powiedziano,
Idzie tu, i tam bieży,
Lecz wszędzie słyszy to samo.

Że nie ma gdzie zarobić centa,
Bo trudne są czasy teraz,
Dalej z buta wylezie piąta,
I to trafi się jeszcze nieraz.

Ci zaś co w lepszy czas tu żyli,
Zarobiwszy coś pieniędzy,
Do kraju sobie wrócili,
By nie widzieć tej tu nędzy.

A my pozostali biedacy,
Bez centa, lecz cóż robić,
Oczekując jakiej pracy,
Choćby na życie zarobić.

Bo do kraju ani myśleć,
Gdyż w kieszeni ani centa,
I doprawdy czysto czyściec,
Bo bieda coraz gorsza.

Bo wpierw, gdy się robiło,
Nie pomyślał o tej nędzy,
Często gęsto się wypiło,
Nie szczędząc na to pieniędzy.

Ale teraz, gdy na karku
Bieda siedzi i już gniecie,
Ani wspomnisz o pucharku,
Bo trudno teraz na świecie.

W kieszeni nie ma centa,
A tu zima się zaczyna,
Nadbiegają także święta,
A bieda zawsze przed oczyma.

Chciałby wrócić człek do kraju
I ukryć się przed tą biedą,
Bo wąż syczy w tym tu kraju
I powiada jeszcze idą.

Więc tak bracie! mój kochany!
Takie są tutejsze strony,
Bo tu żyją tylko pany,
Biedny zewsząd opuszczony.

W tym tu kraju bez roboty
Zginąć możesz dobry człowiecze,
Możesz wpaść też w suchoty,
Bo cię bieda zewsząd gniecie.

Tak człowiecze mój kochany,
Sprzedałeś dobro swe w kraju
Cały dzień chodzisz znękany,
W tym amerykańskim raju.

Bo zamiast nabyć pieniędzy
I wrócić w ojczyste strony,
Zostaniesz tylko w nędzy
I od wszystkich opuszczony.

Chodź do brata rodzonego,
Który przybył pierw w te strony,
Spróbuj, udaj się do niego,
A wnet będziesz odepchniony.

Choć byś pukał we dnie i w nocy,
Od domu chodząc do domu
Nikt nie poda ci pomocy.
I pocieszyć nie ma komu.

Jan Zubelewicz.

Dunkirk, N. Y., 7 grudnia, 1893.

Korzystając z tutejszych przyjacielskich szpalt krajowych gazet polskich, donoszę moim znajomym, przyjaciołom i osobom interesowanym, że w Dunkirk, N. Y., tego roku nie ma żadnej pracy dla nowego przybysza, ani dla bysnesu. Odbieram bowiem od mych znajomych wiele listów z zapytaniem względem roboty i bysnesu — a nie podobnem jest każdemu z osobna odpisać; przeto publicznie oświadczam w „Gaz. Pol.", iż nikomu nie życzę tu przyjechać za robotą. Jest tu 500 polskich familii rodem z Ks. Pozn. Proboszcza mamy dobrego i tak samo mamy dobrego nauczyciela.

M. A. Mazany, syn chłopa od pługa.

Alberta, (Gilman P. O.), Minn., 7-go grudnia, 1893.

Szanowny Panie Dyniewicz!

Wyczytałem w pańskiej gazecie, iż w Chicago znajduje się bardzo wiele ludzi bez zajęcia, i którzyby chętnie wyjechali na farmy i pracowaliby za małe wynagrodzenie. Jeżeli tak, to ja bym potrzebował jednego a mój sąsiad tak samo jednego, mogliby robić przez całą zimę; zapłata będzie podług ich roboty, mogą przyjechać do Sauk Rapids, a tam im wskażę do Alberty drogę.

Z szacunkiem,
Lawrence Wiśniewski.

Jedenaście pożarów w jedenastu dniach.

Z Racine, Wis., donoszą 11 grudnia: Pożar uszkodził dzisiaj rano znacznie fabrykę „Racine Knitting Co." Strata wynosi $27.000. Jest to jedenasty pożar w tem mieście w przeciągu jedenastu dni.

Wielkie ćwikły.

W stanie Washington miejscami rodzą się ćwikły ważące aż do 15 funtów.

CHICAGO.

W wtorek po południu wyjechał w saniach William Scott z panną Emilią Millan z Eggleston. Na rogu Princeton ave. i 61-szej ulicy poczęli chłopcy ciskać w konia kulami ze śniegu. Koń się rozbiegał, Scott wypadł ze sań na skręcie ulic, podczas gdy zwierzę zapędziło na sąsiednie podwórze, gdzie je zatrzymał płot. Sanki się rozbiły, panna Millan wypadła z nich i nadwerężyła się niebezpiecznie.

— W Mercy szpitalu znajduje się Fred Bruner z pod No. 4617 Atlantic ul., który ma w żołądku srebrnego dolara. Wszystkie środki dotychczas użyte, nie usunęły dolara z żołądka. Niezawodnie będą lekarze musieli przedsięwziąść operacyę. Bruner pokazywał w sobotę minął tydzień swej familii różne figle, pomiędzy innemi chciał pokazać, że łatwą jest rzeczą połknąć srebrnego dolara. Wpuścił go jednak cokolwiek za daleko do krtani i mimowolnie musiał go połknąć, bo w przeciwnym razie byłby się zadusił.

— W wtorek przeszłego tygodnia odkryto znów cztery wypadki ospy. Pacyentami, których odesłano do odnośnego szpitala są: 4 letni Józef Batek, z pod No. 522 25 Place, 15 letnia Tiny Bocornek, 1337 W. 21 ul., 25 letni John Nelsen 202 Fairview ave. i trzy lata liczące dziecko, którego matka pod No. 105 przy Norwood ave. mieszka.

— Proces Prendergasta, mordercy byłego mera czyli burmistrza miasta Chicago rozpoczął się w środę przeszłego tygodnia.

— Na W. Randolph ulicy zwłaszcza pomiędzy Ann ulicą i Willard Place w każdej prawie nocy włamują się złodzieje do jednego lub drugiego domu. Tak np. odwiedzili w nocy ze środy na czwartek mieszkanie pani Hauck, 378 W. Randolph ul. Nie zdobyli nic, gdyż pani Hauck posiada dwóch synów, którzy nie są w ciemię bici i ścigali jednego z chcących być złodziei aż do Washington bulewaru i Ann ulicy. Drugi złodziej znikł w pobliskim zaułku. Pierwszy wydobył przy narożniku powyżej wspomnianym z kieszeni rewolwer i począł strzelać. W tym przybliżyła się bryczka, w której się znajdowało dwóch ludzi, którzy zawołali na złodzieja, aby wskoczył do ich powozu, co też uczynił. Wszyscy trzej zniknęli w ciemnościach nocy.

W ten sam wieczór pani Bessie Philipps mieszkająca pod No. 324 przy W. Randolph ul. czytała jakąś nowelę, gdy zobaczyła nachylającą się nad nią postać, której ręce schwyciły za pugilares leżący w koszyczku stojącym obok stolika, przy którym pani Phillips siedziała. Złodziej nie mówiąc nic wypróżnił pugilares i poszedł.

I tego samego wieczora przechodziła pani Minnie Devesna, mieszkająca pod No. 374 przy W. Randolph ulicy obok rogu Willard Place, gdy jakiś mężczyzna ją schwycił jedną ręką za szyję, podczas gdy drugą przeszukiwał jej kieszenie i zabrał, co tylko miała — nietylko pieniądze znajdujące się w jej kieszeni, lecz i koszyczek, w którym się znajdowały towary przez nią poprzednio zakupione.

— Perry Holbert, klerk zatrudniony w aptece H. H. Feinberga położonej pod No. 325 przy Washington bulewarze popalił się bardzo gazoliną w środę przeszłego tygodnia. Około godziny 10-tej jeden z kostumerów zażądał gazoliny. Holbert wlewał płyn ten z jednej butelki do drugiej, lecz palił zarazem cygaro. Iskra wpadła do płynu, nastąpiła eksplozya i Holbert stanął cały w płomieniach. Zapalił się także cały skład, w którym się znajdowały towary, warte co najmniej $2500. Holbert, który liczy lat 23, prawdopodobnie utraci wzrok.

— W przedmieściu Romeo został w czwartek zabity przez kamień, który z windy spadł na jego głowę Kroat, którego nazwa nie jest bliżej znaną.

— Pociąg osobowy Chicago, Burlington i Quincy kolei uderzył w czwartek na krzyżówce z Jefferson ulicą w wóz, w którym się dwóch mężczyzn znajdowało. Jeden z nich Philipp Claus został zabity na miejscu a drugi Fred Lang odniósł ciężkie pokaleczenia na głowie.

— Pod nazwą „Mutual Aid Polish Sharpshooters Society" pod opieką św. Fabiana Sebastyana zostało inkorporowane Towarzystwo nowe. Inkorporatorami są Józef Olejniczak, Franciszek Mencfeldowski i inni.

— $75,000 żąda od profesora G. Birkbolza, który ma zakład fryzyerski w pokoju 1011 w świętyni masońskiej, panna Mamie Ryan. Birkholz twierdzi, że posiada dobry środek przeciw łysinie; a panna Ryan, która, niewiadomo z jakiej przyczyny utraciła swe włosy, udała się do niego. Włosy jej odrosły. Z tego chciał Birkholz skorzystać i miał wysełać cyrkularze, które przedstawiały pannę Ryan bez włosów i z włosami. Mamie mniema, że Birkholz ją przez to obraził i żąda $75,000 odszkodowania.

— Korporacye tramwajowe mają odtąd pomagać miastu przy usuwaniu śniegu z ulic. Czyszczą swe tory. I to wszystko!

— W „Tribune", czasopiśmie wychodzącem w Chicago, znajdujemy następującą wzmiankę: 500 mężczyzn i kobiet, pomiędzy któremi raz po raz się znajduje chłopiec lub dziewczyna, zgromadza się w każdy dzień po południu przed biórem pewnego czasopisma niemieckiego, które zawiera bardzo wiele ogłoszeń odnoszących się do pracy. W czwartek przeszłego tygodnia znajdowało się tam 300 ludzi; niewiasty były zastąpione przez 25 kandydatek do pracy. Zgromadzają się tam sami Niemcy.

— W Jackson parku znajduja się około 2000 ładunków drzewa (na zwyczajnych wozach), które są przeznaczone dla ubogich ludzi.

— „Midway Plaisance" jest reprodukowaną w małych rozmiarach w budynku towarzystwa „Young Men's Christian Association" w przedmieściu Evanston.

— Woźnicę Karóla Geelowa znaleziono w piątek nieżywego w jego mieszkaniu, 171 W. Kinzie ul. Nieumiarkowane picie wódki było prawdopodobnie przyczyną jego śmierci.

— Karól Johann, krawiec liczący lat 40, mieszkający pod No. 2107 przy 38 ul., usiłował w piątek odebrać sobie życie, ponieważ przegrał proces. Niezawodnie umrze.

— Właściciela składu obuwia McDowella pod No. 206½ przy W. Lake ul. odwiedziło w piątek wieczorem trzech ludzi, którzy go nasamprzód zbili, a następnie mu zabrali $350.

— Peter Burke pracujący dla Northwestern kolei został w piątek pochwycony na Green ulicy przez pociąg i pokaleczony tak, iż umarł w drodze do szpitala.

— Morris Green z pod No. 80 La Salle ulicy został w piątek uwięzionym ponieważ sprzedawał fałszywe bilety loteryjne. Miał do 2000 kostumerów po większej części dziewczyny i niewiasty. Green powiadał że te bilety były „bondsami", które wiedeńska kompania bankowa miała zapłacić.

— W piątek znaleziono w jego mieszkaniu pod No. 36 przy W. 13 ul., John'a O'Mally, który prawdopodobnie umarł z głodu. Liczył lat 93. Opiekować się miała nim 58 letnia siostra Annie O'Malley, która atoli w ostatnich czasach była prawie zawsze pijaną.

— W Eureka budynku No. 155 — 159 W. Madison ulicy powstał w piątek przed południem na 6 tem piętrze pożar. Budynek ten znajduje się przy Haymarket teatrze, który się spalił cokolwiek więcej jak tydzień temu.

— Bieda jest wielka w Chicago. W nocy z piątku na sobotę przespało się w kurytarzach ratusza 1119 osób. Nazajutrz dano każdemu znaczny kawał chleba. Chleb ten zakupiły (w ilości 150 bochenków) niektóre damy z pewnej piekarni położonej w zachodniej dzielnicy miasta. Matrony policyjne panie Waller i Mary H. Ahrens szukają wielkiego lokalu w środku miasta, w którymby głodni mogli dostać talerz rosołu, kawał chleba i filiżankę kawy.

— Pani Fleming, utrzymująca zakład zastawny (pawnshop) pod No. 127 Blue Island ave. udała się w sobotę rano po mięso do pewnego składu na Morgan ul. pozostawiając w domu 14 letnią córkę Mamie i 10 lat liczącego syna Jeffery Fleming. Ten bawił się z brytanem w tylnym pokoju podczas gdy jego siostra siedziała przy pieca czytając jakąś książkę. Skoro pani Fleming wyszła ze składu, przybył jakiś człowiek, który miał twarz obwiązaną chustką. Mamie myśląc, że to kostumer, którego nos boli, powstała aby mu usłużyć. Ten atoli zażądał, aby mu wydała pieniądze jej matki. Tymczasem przybył brytan, lecz wrócił, zkąd przyszedł, zostawszy kopniętym przez rabusia, który powtórzył swe żądanie, aby dziewczyna mu wydała pieniądze jej matki. Mamie wskazała mu szufladę od pieniędzy, która atoli była próżną. Natenczas zażądał złodziej, aby mu wydała zegarki znajdujące się w innej szufladzie, o której istnieniu dobrze musiał wiedzieć. Dziewczyna, której groził śmiercią, jeżeliby go nie usłuchała, otworzyła szufladę, a lotr zabrał kilka zegarków w wartości 8400. W tem widział przybliżających się pięciu ludzi, których brat dziewczyny przywołał, wybiegł tylnemi drzwiami, przeskoczył płot od podwórza i znikł.

— Trzech ludzi przybyło w sobotę wieczorem do wagonu tramwajowego z Ogden ave., przyłączonego do pociągu Madison ulicy, gdy ten się znajdował w pobliżu Aberdeen ul. Odebrali pasażerom zegarki i klejnoty, poczem zeskoczyli z wagonu. Nie schwycono ich dotychczas.

— Prendergast, morderca burmistrza Harrisona, oświadczył, jak już poprzednio donieśliśmy, że zastrzelił Harrisona dla ważnych przyczyn. Obecnie ma chwile, w których jak sam powiada, nie wie, co czynić. Do soboty wynaleziono tylko 8 członków „jury" mającej go osądzić.

— Krótki strajk rozpoczął się w sobotę w Pullman. W piątek 60 kowali porzuciło pracę dla zniżenia myta. Gdy im atoli zarząd fabryki powiedział, że nie ma pracy dla wszystkich robotników, każdy powrócił do pracy.

— Korporacye tramwajowe muszą odtąd pomagać miastu w usuwaniu śniegu z ulic, na których znajdują się ich tory.

—W ratuszu (City Hall) przenocowało z niedzieli na poniedziałek blizko 1500 ludzi nie mających przytułku. Za łóżka w kurytarzach służyły im gazety, które im jakiś nieznany człowiek przyniósł. Niektórzy obywatele (pomiędzy nimi kilka dam) obdarzyli ich chlebem z masłem lub tak zwanemi „sandwiches", ciastkami itp.

W niedzielę rano ob. Artur Lipka, 93 Wells str., przysłał tym, którzy w ratuszu nocowali, 400 filiżanek kawy i chleb z masłem.

— Campbell i Ainsley, kontraktorzy części kanału drenażowego, których szopy i stajnie znajdują się przy granicy miasteczka Lemont i to w pobliżu Santa Fé kolei, utracili w sobotę wieczorem 9 koni i jednego muła. Stajenny postawił latarnię na podłodze w stajni a muł ją wywrócił, wskutek czego nastąpiła eksplozya. Stajenni zdołali wprawdzie wyprowadzić konie i muły, lecz 8 z nich pobiegło na tor kolejowy w chwili, gdy się przybliżał pociąg Santa Fé kolei. Niektóre ze zwierząt zostały zabite na miejscu, drugie zdechły później a inne trzeba było zastrzelić.

— Mularz Fr. Banks, pracujący przy „Stock Exchange" budynku na rogu La Salle i Washington ul., spadł w poniedziałek z 18go piętra do „basementu". Złamał kość piersiową i pokaleczył straszliwie głowę. Zawieziono go do jego mieszkania pod nr. 720 Dickson ul. Żył jeszcze w wtorek rano, chociaż o wyzdrowieniu nie ma mowy. Liczy lat 28 i jest żonatym.

— W nocy z niedzieli na poniedziałek została Maryanna Dolna, mieszkająca pod nr. 576 Holt ave. w brutalny sposób zamordowana przez własnego męża, Łukasza Dolnego, którego uwięziono w poniedziałek rano. Przyznał się do winy bez okazania najmniejszego żalu. Kawałem żelaza bił niewiastę po głowie póty, póki tą nie przedstawiała jednej masy krwawej i krew nie obryzgała całej pracowej izby. Dolny przybył w poniedziałek przed południem w stanie pijanym do domu i został uwięziony przez policyę, nim lud rozjątrzony mógł się zająć jego osobą. Dolny wytrzeźwiawszy, oświadczył, że zabił żonę, ponieważ była mu niewierną, nierzetelną i pijanicą.

— Trzech ludzi napadło w poniedziałek rano w jego groserni pod no. 362 Adams ulicy Clifforda i zażądało jego pieniędzy. Grosernik udawał, że chce otworzyć kasę, lecz natomiast schwycił rewolwer w pobliżu leżący. Sposztrzegł to jeden z rabusiów i strzelił do niego, lecz chybił. Z tego skorzystał Clifford i strzelił także. Kula ugodziła jednego z rabusiów w czoło, który padł nieżywy, drudzy ubiegli. Zabity liczył około 25 lat i miał się nazywać Frank King.

—Rada miejska uchwaliła na sesyi poniedziałkowej, że miesięcznie ma być drukowany spis urzędników miejskich wraz z mytem, jakie każdy pobiera.

— Olaf Anderson, robotnik mieszkający na rogu Custom House Place i Van Buren ul., został w poniedziałek wieczorem 50 kroków od stacyi policyjnej na Harrison ul. napadnięty i obrabowany przez dwóch ludzi.

Echa powystawowe.

Austryaccy komisarze wystawy światowej Paliczek-Palmforst i Emil S. Fischer opuścili w piątek Chicago. Amerykę opuszczą na parowcu Normania.

— Robert Lory ze wsi tureckiej na Midway Plaisance podarował wszystkie swe lektyki szpitalom chicagoskim.

— W piątek podarowano ubogim 50 fur drzewa z rozebranych budynków w Jackson parku.

— Zewnętrzne ozdoby budynku francuzkiego na wystawie światowej zostały ofiarowane chicagoskiemu zakładowi sztuk pięknych.

— Robotnicy poczęli w piątek rozbierać maszynę Allis'a znajdującą się w hali maszyneryi. Ciężkie części zostały rozebrane w sekcyach i układane na wagony znajdujące się zewnątrz budynku za pomocą windy elektrycznej. Jednakowoż sekcya jedna ważąca 3 tys. ton, jest za ciężką dla windy i będzie wsuniętą na wagony za pomocą rąk robotników.

— Rada dyrektorów wystawy światowej postanowiła w piątek oddać Radzie południowego parku cały Jackson park, budynki, w nim się znajdujące i dopłacić $200,000, lecz za to została uwolnioną od wszelkich obligacyi za uszkodzenia itd. podczas wystawy. Ugoda ta praktycznie kończy główną część interesów wystawy, i jest uważaną za szybkie ukończenie spraw korporacyi, która za wystawę i na wystawę wydała $31,000,000. Komisya południowego parku urzędowo obejmie całą tę własność w dniu 1-go stycznia, r. 1894, lecz Rada dyrektorów musi strzedz wszystkie budynki póty, dopóki nie zostaną usunięte wszystkie przedmioty wystawowe. Z nowym rokiem więc zostaną otwarte bramy Jackson parku po trzyrocznem zamknięciu (jeżeli się nie płaciło wstępnego) dla publiczności bezpłatnie.

— Prezydent Cleveland podpisał w piątek „bill", że pani Potter Palmer, prezydentka Rady pań wystawy światowej i pani Virginia C. Meredith, przewodnicząca Radzie mają prawo udzielenia nagród i dyplomów przemysłowcom, rysownikom i malarzom, którzy się przyczynili do uświetnienia wystawy światowej w Chicago. Pani Potter Palmer i jej towarzyszce pani Meredith sprzeciwiali się John Boyd, Thacher i członkowie komisyi narodowej wystawy światowej. Panie te więc odniosły zwycięztwo, lecz po długiej walce. Prez. Cleveland podpisał „bill" czyli raczej wspólną rezolucyę (Senatu i Izby Reprezentantów).

— Z wystawy chicagoskiej wysłano dotychczas do San Francisco 65 wagonów napełnionych przedmiotami, które zostaną okazywane na tamtejszej wystawie światowej. Pomiędzy nimi znajduje się statua królowej Izabelli, wykonana przez pannę Harriett Holsmer, która kilka dni temu przybyła do Chicago. Statua była przeznaczoną dla wystawy kolumbijskiej, lecz przysłanie jej spóźniło się o 6 miesięcy.

— W sobotę wysłano z Jackson Parku 12 wagonów przedmiotów wystawionych przez „króla armat" Kruppa. Robotnicy zaczęli w tym samym dniu rozbierać wielką armatę, którą Krupp przysłał na wystawę, lecz potrwa jeszcze kilka tygodni nim cała armata (z przyrządami) zostanie wywieziona.

Raj dla włóczęgów.

Z Topeka, Kansas, donoszą 10go grudnia: Orędzie gubernatora Leweling, w którem poleca policyi, aby nie napastowała włóczęgów, i oświadcza, że prawo uchwalone przeciw włóczęgostwu, nie zgadza się z konstytucyą zostało wszędzie rozpowszechnionem i dla tego przybywają „tramps" owi całemi masami do tego stanu.

Urzędnicy pociągów towarowych oświadczają, że niepodobieństwem jest wstrzymać włóczęgów od wsiadania do wagonów. W miastach pierwszorzędnych, gdzie policya stoi pod kontrolą władzy przez gubernatora zamianowanej, nie odbywają się aresztowania włóczęgów, a wynikiem tego jest, że włóczęgi obiegają dworce kolejowe i zuchwale żądają pokarmu i odzieży. Kradzieże i rabunki są na porządku dziennym w każdej części stanu, lecz policya ma ręce związane rozporządzeniem gubernatora i nie może wystąpić przeciw włóczęgom.

Podróż w pudle.

O jednym z dwóch ludzi, którzy się chcieli wsławić przez to, iż kazali się przesłać na wystawę światową, usłyszano ponownie. Nazywa się Hermann Zeitung i zjawił się w Philadelphii. W poniedziałek usłyszeli ludzie pracujący w biórze ekspresu Adams'a wołanie o pomoc pochodzące z pudła, które przesłano z Chicago. Pudło przewrócono, gdy usłyszano wołanie o pomoc. Otworzono je i znaleziono w niem człowieka około 30 lat starego. Zaprowadzono go do sędziego, przed którym oświadczył, że się nazywa Hermann Zeitung, i że został z Chicago wysłany w pudle i że zamiarem jego jest podróżować w ten sposób na około kuli ziemskiej. Wyznał także, że kilka miesięcy temu podróżował w ten sam sposób z Nowego Yorku do Chicago.

Pudło jest rozmyślnie urządzone dla tych dziwnych podróży. Wewnątrz znajduje się siedzenie i miejsce w pudle jest stósunkowo dość wygodnem, wyjąwszy, gdy pudło zostaje przewrócone, w którym to razie podróżujący w niem musi stojeć na głowie. Zeitung nie ujdzie tym razem przed karą, gdyż podróżując w ten sposób oszukał różne kompanie kolejowe, nie płacąc za bilet kolejowy, lecz tylko za fracht.

Odważna niewiasta.

W Richmond, wsi położonej 20 mil od Selma, Alabama, zastrzeliła pani W. T. Smith murzyna, który wtargnął do jej sypialni. Mąż jej znajdował się w Berlinie, sąsiedniej wsi, gdzie dwa dni przedtem, negrzy zastrzelili jego brata. Zdaje się, że napastnik pani Smith należał do bandy, która zabiła jej szwagra.

Ostatnie wiadomości.

Berlin, 11 grudnia. Dr. Stephan, jeden z nauczycieli dzieci cesarza Wilhelma zachorował nagle na umyśle.

Berlin, 11 grudnia. Friedlaender, handlarz drzewem, mieszkający przy placu "Belle Alliance", otrzymał dzisiaj przez pocztę małe blaszane pudełko, które otworzył w obecności familii. Przy otwieraniu eksplodowało pudełko. Friedlaender nie został naruszonym, lecz syn jego liczący lat 4 i jego guwernantka rostali lekko pokaleczonymi.

Paryż, 11 grudnia. Vaillant, który rzucił bombę w francuzkiej Izbie deputowanych, wybrał za swego obrońcę znanego polityka Alberta Cremieux. Proces jego rozpocznie się w pierwszej połowie stycznia. Uwięziono trzech ludzi, którzy mieli styczność z zamachem; policya szuka jeszcze dwóch przyjaciół Vaillanta, którzy z nim w jednej fabryce pracowali.

Londyn, 11 grudnia. Poseł brytański w Rio de Janeiro donosi, że brazylijski admirał de Gama przeszedł do powstańców.

Rzym, 11 grudnia. W mieście Bitonto w prowincyi Bari nad adryatyckiem morzem powstała pomiędzy policyą i włościanami bójka, podczas której włościanin jeden został zabity i żandarm śmiertelnie raniony. Lud chciał według dawnego zwyczaju święto kościelne zakończyć fajerwerkami, na co policya i urzędnicy cła nie chcieli zezwolić. To rozjątrzyło lud, który uderzył na żandarmów. Ci dali ogniа i zabili jednego z włościan. Ci uderzyli potórnie na żandarmów i policyą, która się cofnęła do stacyi policyjnej.

Tymczasem wpadł policyant Curci w ręce ludu. Ktoś zaproponował, aby policyanta polać petrolejem i podpalić, co też uczyniono. W tej chwili nadbiegł oddział żandarmów z innej części miasta, rozpędził lud i ocalił Curci'ego, który niezawodnie umrze.

Rzym, 11 grudnia. Naleszły bliższe szczegóły o buncie w Partenio na wyspie Sycylii. Wieśniacy tamtejsi zaprotestowali przeciw upodatkowaniu mleka, zniszczyli ratusz, schwycili dwóch karabinierów i wlekli ich po ulicy. Tymczasem nadeszło wojsko, które zastało całą gromadę wieś